ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ
ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਰ

DEPARTMENT OF RELIGIOUS STUDIES
117 SEARS HALL
UNIVERSITY OF THE PACIFIC
STOCKTON, CALIFORNIA 95204

ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ
ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲਸਮਾਚਰ

ST. JOHN'S GOSPEL IN PANJABI

(GURMUKHI CHARACTER)

LONDON
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
1930
Printed in Great Britain

ਯੂਹੱਨਾ ਦਾ

ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ॥

੧ਕਾਂਡ॥ ਆਦ ਵਿੱਚ ਸਬਦ ਸੀ ਅਰ ਸਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੀ॥੨॥ ਇਹੋ ਆਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ॥੩॥ ਸਭੋ ਕੁਛ ਉਸ ਥੋਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਸਤੁ ਬੀ ਉਸ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰਚੀ ਗਈ॥੪॥ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਉਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸੀ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਨਣ ਅਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਨੇਰੇ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਤਾ॥੬॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੭॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਭਈ ਚਾਨਣ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ॥੮॥ ਆਪ ਉਹ ਚਾਨਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਚਾਨਣ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ॥੯॥ ਸੱਚਾ ਚਾਨਣ ਜਿਹੜਾ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਕਰਦ

ਹੈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਵਾਲਾ ਸੀ॥੯॥ਉਹ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਗਤ ਉਸੇ ਥੋਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਤਾ॥੧੦॥ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ॥੧੧॥ਪਰ ਜਿਤਨਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਅਰਥਾਤ ਓਹ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ॥੧੨॥ਜੋ ਨਾ ਲਹੂ ਥੋਂ ਨਾ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਥੋਂ ਨਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਥੋਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ॥੧੩॥ਅਤੇ ਸਬਦ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਉਹ ਦਾ ਤੇਜ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੇ ਤੇਜ ਵਰਗਾ ਡਿੱਠਾ॥੧੫॥ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਆਉਣਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਥੋਂ ਵਡਾ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ॥੧੬॥ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿਰਪਾ॥੧੭॥ਕਿਉਂਕਿ ਤੌਰੇਤ ਮੂਸਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਥੋਂ ਪਹੁੰਚੀ॥੧੮॥ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਹੜਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਸੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ॥

॥੧੮॥ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇਹ ਸਾਖੀ ਹੈ ਜਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਰੂਸਲੇਮ ਥੋਂ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਣ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ॥੨੦॥ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਕਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥੨੧॥ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱ-

ਛਿਆ ਫੇਰ ਕੀ ਤੂੰ ਇਲੀਆਸ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਲਾ ਤੂੰ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ॥ ੨੨॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਈਏ। ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਬਤ ਕੀ ਆਖਨਾ ਹੈਂ॥ ੨੩॥ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਯਸਾਯਾਹ ਪਿਕੰਬਰ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ॥ ੨੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਸਨ॥ ੨੫॥ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਨਾ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਨਾ ਇਲੀਆਸ ਨਾ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਾਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੨੬॥ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖਲੋਤਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ॥ ੨੭॥ ਉਹੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਬਿਥਿਆ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ॥ ॥੨੯॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ੩੦॥ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਵੱਡਾ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ॥ ੩੧॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਭਈ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ॥ ੩੨॥ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਇਹ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤ-

ਮਾਨੂੰ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅਕਾਸੋਂ ਉੱਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪੁਰ ਠਹਿਰਿਆ ॥੩੩ ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਉਸੇ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਰ ਠਹਿਰਦਾ ਵੇਖੇਂ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥੩੪॥ ਸੋ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਗਾ ॥ ॥੩੫॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯੂਹੰਨਾ ਫੇਰ ਖੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ॥੩੬॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ ॥੩੮॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਿਛਾਹਾਂ ਮੁੜ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਗਰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਭਾਲਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰੱਬੀ (ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਗੁਰੂ) ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਟਿਕਦਾ ਹੈਂ ॥੩੯॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਓ ਤਾਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਸੋ ਓਹ ਗਏ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਦੇ ਸੰਗ ਰਹੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਕੁ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜਿਆ ਸੀ ॥ ੪੦॥ ਉਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਨੈ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਮਊਨ ਪਤਰਸ ਦਾ ਭਾਈ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਸੀ ॥ ੪੧॥ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਕੇ ਭਾਈ ਸ਼ਮਊਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਲੱਭ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਾਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਖ੍ਰੀਸ੍ਟ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ॥੪੨॥ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸ਼ਮਊਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕੇਫਾਸ ਅਰਥਾਤ ਪਤਰਸ ਸਦਵੇਂਗਾ ॥ ॥੪੨

॥ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਯਿਸੂ ਨੈ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਉੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਫੈਲਬੂਸ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਫੈਲਬੂਸ ਬੈਤਸੈਦੇ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਅਰ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਗਰ ਹੈ॥੪੫॥ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਨਥਨਏਲ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੂਸਾ ਨੈ ਤੋਰੇਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਅਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ ਉਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰਤ ਦਾ ਹੈ॥੪੬॥ ਤਾਂ ਨਥਨਏਲ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਨਾਸਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਵਸਤੁ ਨਿੱਕਲ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆ ਵੇਖ॥੪੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਨਥਨਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਕੇ ਉਹਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਸੱਚਾ ਇਸਰਾਈਲੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛਲ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੪੮॥ ਨਥਨਏਲ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਸ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂ ਤੂੰ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਹੇਠ ਸੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਡਿੱਠਾ॥੪੯॥ ਨਥਨਏਲ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗੁਰਮੀ ਜੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੈਂ॥ ੫੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਹੇਠ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਤੂੰ ਇਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਂਗਾ॥ ੫੧॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖੋਗੇ॥

੨ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਤੀਏ ਦਿਨ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ
ਦੀ ਮਾਂ ਉੱਥੇ ਸੀ॥੨॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ
ਗਏ॥੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਵੈਨ ਮੁੱਕ ਗਈ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਵੈਨ ਨਾ
ਰਹੀ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜ਼ੀਮਤ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ। ਮੇਰਾ
ਸਮਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ॥੫॥ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਟਹਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁ-
ਛ ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੋ॥੬॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱ-
ਥਰ ਦੇ ਛੇ ਮੱਟ ਉੱਥੇ ਧਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਣ ਜਲ ਪੈਂਦਾ ਸੀ॥੭॥ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲ ਭਰੋ। ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਮੱਟ ਭੁਕਾ ਭੁਕ ਭਰ ਦਿੱਤੇ॥੮॥ ਫੇਰ
ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਸੋ ਓਹ ਲੈ ਗ-
ਏ॥੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਉਹ ਜਲ ਜਿਹੜਾ ਵੈਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਚੱਖਿਆ ਅ-
ਰ ਮਲੂਮ ਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ ਪਰ ਟਹਿਲੂਏ ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਜਲ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਜਾਣਦੇ
ਸਨ ਤਾਂ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ॥੧੦॥ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਪ-
ਹਿਲਾਂ ਅੱਛੀ ਵੈਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਪੀ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਮਗਰੋਂ ਮਾੜੀ ਪਰ ਤੈਂ ਅੱਛੀ ਵੈਨ ਹੁਣ
ਤੀਕੁਰ ਰੱਖ ਛੱਡੀ ਹੈ॥੧੧॥ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕਰਾਮਾਤ ਯਿਸੂ ਨੈ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿ-
ਖਾਲੀ ਅੜੇ ਆਪਣਾ ਤੇਜ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀ
ਤੀ॥ ॥੧੨॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਅਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਅਤੇ ਉਸ

ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਨੂੰ ਗਏ ਪਰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਨਾ ਟਿਕੇ ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਿਆ ॥੧੪॥ ਅ-
ਰ ਉਸ ਨੈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦੇ ਵੇਚਣਵਾਲਿਆਂ ਅਰ ਸਰਾ-
ਫਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ ॥੧੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਰੱਸੀ ਦਾ ਕੋਰੜਾ ਬਣਾਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾ-
ਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲੇ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲੇ ਡੰਗਰ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾਂ ਦੀ ਰੋਕੜ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤਖਤ
ਪੋਸ ਉਲਟਾ ਸੁੱਟੇ ॥੧੬॥ ਅਰ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਣਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਨਾਂ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਐਥੋਂ ਲੈ
ਜਾਓ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬੁਪਾਰ ਦੀ ਮੰਡੀ ਨਾ ਬਣਾਓ ॥੧੭॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇ-
ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਇਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਗੈਰਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਊਗੀ ॥
੧੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕਿਹੜੀ ਨਿਸ਼ਨੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾ-
ਲ਼ਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ॥੧੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ
ਸਿੱਟੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ॥੨੦॥ ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹ ੦
ਛਿਤਾਹਲੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਦਰ ਬਣਿਆ ਸੀ ਫੇਰ ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱ-
ਚ ਖੜਾ ਕਰੇਂਗਾ ॥੨੧॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ ॥੨੨॥ ਸੋ
ਜਾਂ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਇਹ
ਆਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਕੰਮ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚਨ ਦੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰਤੀਤ
ਕੀਤੀ ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ

ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜੀਆਂ ਉਸ ਨੈ ਵਿਖਾਈਆਂ ਸੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੀ॥੨੪॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਇਸਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ॥

੩ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਸੀ॥੨॥ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਹੋਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਜੋਹੜੀਆਂ ਤੂੰ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈਂ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸੱਕਦਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ॥੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜੇਕਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਜਨਮ ਨਾ ਧਾਰੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ॥੪॥ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਜਨਮ ਧਾਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦੂਈ ਵਾਰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਨਮ ਧਾਰੇ॥੫॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜੇਕਰ ਜਲ ਅਰ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਨਾ ਜਨਮੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ॥੬॥ ਜੋ ਜਣਿਆ ਸਰੀਰ ਥੋਂ ਜਨਮਿਆ ਉਹ ਸਰੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਣਿਆ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਜਨਮਿਆ ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੈ॥੭॥ ਅਚਰਜ ਨਾ ਮੰਨੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਜਨਮ

ਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ॥ ੮॥ ਪੌਣ ਜਿੱਧਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਜਨਮਿਆ ਸੋ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ॥ ੯॥ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿੱਕੁਰ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ॥ ੧੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੋਕੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ॥ ੧੧॥ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਨ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਸੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸੇ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ॥ ੧੨॥ ਜਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਪਰਤੀਤ ਨ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋਗੇ॥ ੧੩॥ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਥੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੂਸਾ ਨੈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ॥ ੧੫॥ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਪ ਤਕਰੇ॥ ੧੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ॥ ੧੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੈ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਘੱਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਹਰਾਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਜਗਤ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤਿ

ਪਾਵੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੋਸੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਅਤੇ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚਨਣ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚਨਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚਨਣ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਨਣ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਬੁਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਸੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚਨਣ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਭਈ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਬੀ ਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਐਨੋਨ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਜਲ ਬਹੁਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ॥ ੨੪ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਅਜੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਤਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਯਹੂਦੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਖੇ ਵਾਦ ਹੋਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿੱਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੈਂ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੋ ਵੇਖ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ॥ ੨੭ ॥ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸੁਰਗੋਂ

ਦਿੱਤਾ ਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸੱਕਦਾ ॥੨੮॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ॥੨੯॥ ਜਿਹ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਹੈ ਉਹੋ ਲਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਾੜੇ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਜੋ ਖੜੋਕੇ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਲਾੜੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ਼ ਵੜਾ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਇਹ ਅਨੰਦ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥੩੦॥ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਧੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਟਾਂ ॥ ॥੩੧॥ ਜਿਹੜਾ ਉੱਪਰੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਧਰਤੀਓਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਰਤੀ ਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ॥੩੨॥ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ॥੩੩॥ ਜਿਸ ਨੈ ਉਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਮੰਨ ਲਈ ਉਹ ਨੈ ਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੱਤ ਹੈ ॥੩੪॥ ਕਿਉਂ ਕਿ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਆਤਮਾ ਮਿਣਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ॥੩੫॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭੋ ਕੁਛ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ॥੩੬॥ ਜਿਹੜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ ਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੋ ਜੀਉਣ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥

੪ ਕਾਂਡ ॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿ ਸੂ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦ ॰

ਹੈ ॥੨॥ ਭਾਵੇਂ ਯਿਸੂ ਆਪੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ॥੩॥ ਤਦੋਂ ਉਹ ਯਹੂਦਿਯਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਫਿਰ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ॥੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ ॥੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਸੁਖਾਰ ਨਾਮੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਦੇ ਮੁੱਢ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਜ਼ਿਮੀਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ॥੬॥ ਅਰ ਉੱਥੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਖੂਹ ਹੈਸੀ। ਸੋ ਯਿਸੂ ਪੈਂਡੇ ਤੋਂ ਥੱਕ ਕੇ ਉਸ ਖੂਹ ਪੁਰ ਐਵੇਂ ਬੈਠ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ॥੭॥ ਤਦ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਜਲ ਭਰਨੇ ਆਈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਲ ਪਿਆਉ ॥੮॥ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਛ ਮੁੱਲ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ ॥੯॥ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਮਰੀ ਤੀਮੀ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀ ਹੋਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਸਾਮਰੀ ਤੀਮੀ ਹਾਂ ਪੀਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਸਾਮਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ ॥੧੦॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੈਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਲ ਪਿਆਉ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤੈਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦਿੰਦਾ ॥੧੧॥ ਤੀਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਡੋਲ ਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਖੂਹ ਬੀ ਡੂੰਘਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਤੈਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ॥੧੨॥ ਭਲਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਥੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈਂ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾ ਨੂੰ ਇਹ ਖੂਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਸੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਤਾ ॥੧੩॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਇਹ ਜਲ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਤਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ॥

੧੪॥ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਜਲ ਪੀਊ ਸੋ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਤੀਕ ਕਦੇ ਤਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਮਾ ਬਣ ਜਾਊਗਾ ਜੋ ਅਨੰਤ ਜੀਉਣ ਤੀਕਰ ਉੱਛਲਦਾ ਰਹੂ॥ ੧੫॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਇਹ ਜਲ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿਹ ਜੋ ਮੈਂ ਤਿਹਾਈ ਨਾ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਐਥੇ ਤਾਈਂ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਕਰਾਂ॥ ੧੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਆਪਣੇ ਭਰਤਾ ਨੂੰ ਐਥੇ ਸੱਦ ਲਿਆ ॥ ੧੭॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਰਤ ਹੈ ਨਹੀਂ॥ ੧੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪੰਜ ਭਰਤੇ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਤੈਂ ਇਹ ਸੱਤ ਆਖਿਆ ਹੈ॥ ੧੯॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸੁੱਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈਂ॥ ੨੦॥ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਇਸ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਯਰੂਸ਼ਲੀਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਜੋਗ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਬਤ ਪੁੱਰ ਅਤੇ ਨਾ ਯਰੂਸ਼ਲੀਮ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰੋਗੇ॥ ੨੨॥ ਤੁਸੀਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੁਕਤਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਥੀਂ ਹੈ॥ ੨੩॥ ਪਰ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਆਤਮਾ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਓਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕਰਨ॥੨੫॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਖ੍ਰੀਸਟ ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਸਾ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਦੱਸੂ॥੨੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਉਹੋ ਹਾਂ॥ ॥੨੭॥ ਇੱਨੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਉਹ ਤੀਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀ ਕਿਨੇ ਨਾ ਕਿਹਾ ਭਈ ਤੂੰ ਕੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਅਥਵਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਉ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਤੀਮੀ ਆਪਣਾ ਘੜਾ ਛੱਡਕੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ॥੨੯॥ ਚੱਲੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜਿਹ ਨੈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਭੋ ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਕਿਤੇ ਮਸੀਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਨਗਰੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲੱਗੇ॥੩੧॥ ਇੱਨੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕੁਝ ਖਾਹ॥੩੨॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥੩੩॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ਇਹ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਇਆ ਹੈ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ ਇਹੋ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਾਂ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਾਂ॥੩੫॥ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਕਿ ਅਜੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਹਨ ਤਦ ਵਾਢੀ ਹੋਊਗੀ। ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਪੈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਓਹ ਵਾਢੀ ਦੇ ਲਈ ਪੱਕਕੇ ਪੀਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ॥੩੬॥ ਜਿਹੜਾ ਵੱਢਦਾ ਹੈ ਉਹ

ਮਜੂਰੀ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਵਾਸਤੇ ਫਲ ਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵੱਢਣ ਵਾਲਾ ਦੋਵੇਂ ਅਨੰਦ ਹੋਣ ॥੩੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਪੁਰ ਇਹ ਕਹਾਉਤ ਠੀਕ ਫੱਬਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੀਜੇ ਕੋਈ ਅਤੇ ਵੱਢੇ ਕੋਈ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਉਹ ਦੇ ਵੱਢਣ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਲਿਆ। ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਏ ॥ ॥ ੩੯ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਸਾਮਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਤੀਮੀਂ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨੈ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੈ ਸਭੋ ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਸਾਮਰੀਆਂ ਨੈ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹੁ। ਫੇਰ ਉਹ ਦੋ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ॥ ੪੧ ॥ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੋਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥ ੪੨ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਾਂ ਆਪ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਠੀਕ ਜਗਤ ਦਾ ਤਾਰਨਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ॥ ੪੩ ॥ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੁਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥ ੪੪ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪ ਹੀ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋ ਜਦ ਉਹ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਗਲੀਲੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਭੀ ਉਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਗਏ ਸਨ ॥ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋ ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵੈਨ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਅਤੇ

ਇੱਕ ਮੁਸਾਹਿਬ ਸੀ ਜਿਹ ਦਾ ਪੁੱਤ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਰੋਗੀ ਸੀ ॥੪੭॥ ਉਹ ਨੈ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੁੜ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰਨਾ ਊ ਸੀ ॥੪੮॥ ਤਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਤੁ ਸੀ ਨਸ ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਪਰਤੀਤ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰੋਗੇ ॥੪੯॥ ਮੁਸਾਹਿਬ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿੰਗਰ ਦੇ ਮਰਨ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਚੱਲ ॥੫੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਤੇਰਾ ਪੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਉਸ ਬਚਨ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਚੱਲਿਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਚਾਕਰ ਉਹ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕੁ ਈ ਤੇਰਾ ਬਾਲਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ॥੫੨॥ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਜੋ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਲ ਦੁਪਹਿਰ ਪੁਰ ਇੱਕ ਬਜੇ ਥੋਂ ਉਹ ਦਾ ਤਾਪ ਲਹਿ ਗਿਆ ॥੫੩॥ ਤਦ ਪਿਉ ਨੈ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹੋ ਘੜੀ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਆਪ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥੫੪॥ ਇਹ ਦੂਜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਨੈ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਣ ਕੇ ਵਿਖਾਲੀ ॥

ਪਕਾਂਡ ॥

ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਿਆ ॥ ॥੨॥ ਅਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਵੱਜੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਾ ਵਿੱਚ ਬੈਤਹਸਦਾ ਕਰ ਕੇ ਸਦਾ ਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਪੰਜ ਦਲਾ-

ਨਹਨ ॥੩॥ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਗੀ ਅਤੇ ਅਨੇ ਅਤੇ ਲੰਙੇ ਅਤੇ ਲੂਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਏ ਸਨ ॥੪॥ ਅਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਅਠੱਤੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ॥੭॥ ਉਸ ਰੋਗੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰੇ ਪਰ ਜਦ ਤੀਕੁ ਮੈਂ ਆਪ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੈਂ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਉੱਤਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉੱਠ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ ਪਉ ॥੯॥ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ੦ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ ॥ ॥ ਅਰ ਉਹ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ॥੧੦॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨਿਰੋਏ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇਹ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਣੀ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥੧੧॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਉਸੇ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ ਪਉ ॥੧੨॥ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਤੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ ਪਉ ॥੧੩॥ ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਥਾਉਂ ਭੀੜ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਉੱਥੋਂ ਟਲ ਗਿਆ ਸੀ ॥੧੪॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਹੁਣ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ ਫੇਰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੀਂ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਐਸ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਬਿਪਤਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇ ॥੧੫॥ ਉਸ ਮ-

ਨੁੱਖ ਨੈ ਜਾਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੋ ਯਿਸੂ ਹੈ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ॥੧੭॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੁਣ ਤੀਕੁਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ॥੧੮॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀ ਹੋਰ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਟਾਲ੍ਹਦਾ ਸੋਗੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ॥ ॥੧੯॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪੇ ਥੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੰਮ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਓਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥੨੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਉਹ ਆਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏਗਾ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਅਚਰਜ ਹੋਵੋ ॥੨੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਪਿਤਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਲ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵਾਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਪਰਕਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵਾਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ॥੨੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋਗੇ ਉਸ ਨੈ ਸਾਰਾ ਨਿਆਉਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ॥੨੩॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਭੋ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬੀ ਜਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ॥੨੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱ-

ਲਿਆ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਹ ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੋਗੋਂ ਮੌਤ ਬੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਕੇ ਉਹ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬਲਕ ਹੁਣੇ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ ਅ ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਓਹ ਜੀਉਣਗੇ॥ ੨੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬੀ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜੋ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਰੱਖੇ॥ ੨੭॥ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਨਿਆ- ਉਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਨੂੰ ਅਚਰ- ਜ ਨਾ ਜਾਣੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੜੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਓਹ ਸਭ ਜੇਹੜੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉ- ਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਨਿੱਕਲ ਆਉਣਗੇ॥ ੨੯॥ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਭਲਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਜੀਉਣ ਲਈ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਓਹ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ॥

॥ ੩੦॥ ਮੈਂ ਆਪ ਤੋਂ ਆਪ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਤਿਹਾ ਹੀ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਜਥਾਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭਾਲ਼ਦਾ ਬਲ- ਕ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ੩੧॥ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਤ ਨਹੀਂ॥ ੩੨॥ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਸਾਖੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੱਤ ਹੈ॥ ੩੩॥ ਤੁਸਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛਾ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਓ॥ ੩੫॥ ਉਹ ਬਲ਼ਦਾ ਅਤੇ

ਜਗਮਗਾਉਂਦਾ ਦੀਵਾ ਸੀ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘੜੀ ਉਹ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਪਰ-
ਸੰਨ ਸਉ ॥੩੬॥ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਸਾਖੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨਾਲੋਂ ਵਡੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ
ਕੰਮ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਹਨ ਅਰ ਬਾਤ ਏਹੋ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਸੋਈ
ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਈ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ॥੩੭॥ ਅਰ ਪਿਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈ
ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਕਦੇ ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ ਅਤੇ
ਨਾ ਉਹ ਦਾ ਰੂਪ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ॥੩੮॥ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿ-
ਸ ਨੂੰ ਉਨ ਭੇਜਿਆ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੩੯॥ ਰੀਥਾਂ ਵਿੱਚ ਢੂੰਢੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁ-
ਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਖੀ
ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਏਹੋ ਹਨ ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ
ਹੋ ॥੪੧॥ ਮਨੁੱਖਾਂ ਥੋਂ ਮੈਂ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ॥੪੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦ
ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ ॥੪੩॥ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈ
ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲਓਗੇ ॥੪੪॥ ਭਲ
ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਕੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਏ ਥੋਂ ਵਡਿਆਈ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵਡਿਆਈ ਜੋ
ਅਦਵੈਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਥੋਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ॥੪੫॥ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਭਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ
ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਵਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਮੂਸਾ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੁ-
ਸੀਂ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ॥੪੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਪਰਤੀਤ

ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ॥ ੪੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋਗੇ॥

ਛਕਾਂਡ॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਦੇ ਅਰਥਾਤ ਤਿਬਿਰਿਯਾਸ ਦੇ ਦਰਿਆਓਂ ਪਾਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੀ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਓਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਡਿੱਠੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਆਂ॥ ੩॥ ਫੇਰ ਯਿਸੂ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਰ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਬੈਠ ਰਿਆ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨਾਮੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ॥ ੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਜਾਂ ਅੱਖੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਆਪਣੀ ਵਲ ਅਉਂਦੀ ਡਿੱਠੀ ਤਾਂ ਫੈਲਬੂਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਮੁੱਲ ਲਈਏ॥ ੬॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ ਲਈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ॥ ੭॥ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੋ ਰੁੱਪੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨਾਲ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਪਟਦਾ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੀ ਮਿਲੇ॥ ੮॥ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਉਨ ਪਤਰਸ ਦੇ ਭਰਾ ਉ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ॥ ੯॥ ਐਥੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਹਨ ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਕੀ ਹਨ॥ ੧੦॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਠਾਲ ਦਿਓ॥ ਤੇ ਉਸ ਥਾਉਂ ਬਹੁਤ ਘਾਹ ਸੀ॥ ਸੋ ਓਹ ਮਰਦ ਜੋ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਕੁ ਹਜਾਰ ਸਨ ਬੈਠ ਗਏ॥ ੧੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਰੋਟੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸੁਕਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਠਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ

ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਉਸੇਤਰਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਜਿੰਨੀਆਂ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਰੱਜ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਕਰੋ ਭੁਈ ਕੁਝ ਅਕਾਰਥ ਨਾ ਜਾਵੇ॥੧੩॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੇਹੜੇ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਥੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਸਨ ਬਾਰਾਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ॥੧੪॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਵਿਖਾਲੀ ਸੀ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇਹ ਉਹੋ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ॥ ॥੧੫॥ ਸੋ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਬਦੋ ਬਦੀ ਫੜ ਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਇੱਕਲਾ ਫੇਰ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਦਰਿਆਉ ਵਲ ਉੱਤਰ ਗਏ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਪਾਰ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਲ ਚੱਲੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ॥੧੮॥ ਅਰ ਵੱਡੀ ਅਨੇਰੀ ਵਗਣ ਕਰਕੇ ਦਰਿਆਉ ਬਹੁਤ ਠਠਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗਾ॥੧੯॥ ਫੇਰ ਜਦ ਓਹ ਢਾਈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕੋਹ ਤੀਕੁਰ ਨਿੱਕਲ ਗਏ ਸਨ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਤੁਰਦਾ ਅਤੇ ਬੇੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਢੁਕਦਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰ ਗਏ॥੨੦॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਾ ਡਰੋ॥੨੧॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਬੇੜੀ ਓਵੇਂ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਨਾਂ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾ ਪੁੱਜੀ॥ ॥੨੨॥ ਦੂਏ ਦਿਨ ਉਸ ਭੀੜ ਨੇ

ਜੋ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਉਸ ਪਾਰ ਖੜੀ ਸੀ ਇਹ ਡਿੱਠਾ ਜੋ ਐਥੇ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੱਲੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੀ ਗਏ ਸਨ॥ ੨੩॥ ਪਰ ਹੋਰ ਬੇੜੀਆਂ ਤਿਬਿਰਿਯਾਸ ਵਲੋਂ ਆਈਆਂ ਉਸ ਥਾਉਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਸੀ॥ ੨੪॥ ਜੋ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਐਥੇ ਨਾ ਯਿਸੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਨੂੰ ਆਏ॥ ੨੫॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਪਾਰ ਲੱਭ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੂੰ ਐਥੇ ਕਦੋਂ ਆਇਆ॥ ੨੬॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦੇ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾ ਕੇ ਰੱਜ ਗਏ॥ ੨੭॥ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਉਸ ਭੋਜਨ ਲਈ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਤੀਕੁਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਊ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈਗਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਹੁਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ॥ ੨੮॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਿਏ॥ ੨੯॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਓਨ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ॥ ੩੦॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਤੂੰ ਕਿਹੜੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਤੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਿਏ। ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੧॥ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਖਾਧਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ॥ ੩੨

॥ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹ ਨੈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਅਕਾਸੋਂ ਰੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਮੂਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੁਰਗੋਂ ਸੱਚੀ ਰੋਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੩੩॥ਕਿ-ਉਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ॥੩੪॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਰੋਟੀ ਦਿਹ॥੩੫॥ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-ਖਿਆ ਜੀਉਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੂੰਲੇਂ ਭੁੱਖਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱ-ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਬੀ ਤਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਊਗਾ॥੩੬॥ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਅਰ ਤਾਂ ਬੀ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥੩੭॥ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਊ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਿਧ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਾ ਦਿਆਂਗਾ॥੩੮ ॥ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਸਰੋਂ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਾਂ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥੩੯॥ਅਤੇ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਦੀ ਇਹ ਮਰਜੀ ਹੈ ਭਈ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਾ ਗੁਆਵਾਂ ਸਰੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂ॥੪੦॥ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਹ ਮਰਜੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ॥ ॥੪੧॥ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹੜੀ ਰੋਟੀ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰੀ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ॥੪੨॥ਅ ਤੇ ਓਹ ਬੋਲੇ ਭਲਾ ਇਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਜਿਹ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਦੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ।। ੪੩ ।। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੁੜਬੁੜਾਓ ।। ੪੪ ।। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਜੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਖਿੱਚੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ ।। ੪੫ ।। ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਓਹ ਸਭੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿਖਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ । ਹਰੇਕ ਜੋ ਸੁਣ ਕੇ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।। ੪੬ ।। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭਈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੋਵੇ ਬਿਨਾ ਉਹ ਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਓਨ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ।। ੪੭ ।। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸੇ ਦਾ ਹੈ ।। ੪੮ ।। ਜੀਉਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ।। ੪੯ ।। ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਵਡਿਆਂ ਨੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ।। ੫੦ ।। ਜਿਹੜੀ ਰੋਟੀ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਹੈ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾ ਕੇ ਨਾ ਮਰੇ ਸੋ ਇਹ ਹੈ ।। ੫੧ ।। ਉਹ ਜੀਉਂਦੀ ਰੋਟੀ ਜੋ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰੀ ਸੋ ਮੈਂ ਹਾਂ । ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਰੋਟੀ ਓ ਕੁਝ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਤੀਕੁ ਜੀਊਂਦਾ ਰਹੂ ਅਤੇ ਜੋ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ ।।

।। ੫੨ ।। ਇਸ ਲਈ ਯਹੂਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਹਿਸਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਸਾ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ।। ੫੩ ।। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੜ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾ ਖਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਲਹੂ ਨਾ ਪੀਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ।। ੫੪ ।। ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ ।। ੫੫ ।। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ

ਸਰੀਰ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਖਾਣ ਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪੀਣ ਦੀ ਵਸਤੁ ਹੈ॥੫੬॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਖਾਂ-
ਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ॥੫੭॥ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ
ਜੀਉਂਦੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਂ-
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਜੀਏਗਾ॥੫੮॥ ਜੋ ਰੋਟੀ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰੀ ਸੋ ਇਹੋ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਖਾਧੀ
ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ਸੋ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੋ ਇਹ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੂ॥੫੯॥ ਉਹ ਨੈ ਕਫ਼ਰ-
ਨਹੂਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਿਆਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ॥ ॥੬੦॥
ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਸੁਣ ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਔਖੀ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ ਨੂੰ ਕੌਣ
ਸੁਣ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੬੧॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਇਸ
ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬੁੜ ਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਥੋਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ॥੬੨॥ ਫੇ-
ਰ ਕੀ ਹੋਊ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ॥੬੩॥
ਜੀਉਦਾਤਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਥੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਜਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਹਨ
ਓਹ ਆਤਮਾ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਹਨ॥੬੪॥ ਪਰ ਤੁਹਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰ-
ਦੇ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁੱਢੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਫੜਵਾਏਗਾ॥੬੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦਾ ਜੇ ਕਰ ਇਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ॥
॥੬੬॥ ਇਸ ਗੱਲ ਥੋਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਪਿੱਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਦੇ

ਨਾਲ ਨਾ ਚੱਲੇ ॥੬੭॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਆ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜਾਣਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ॥੬੮॥ ਸ਼ਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਹ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਈਏ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ ॥੬੯॥ ਅਰ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਨ ਹੈਂ ॥੭੦॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਸ਼ਤਾਨ ਹੈ ॥੭੧॥ ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਮਊਨ ਇਸਕਰਿਯੋਤੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅ. ਤੇ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ॥

੭ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੇ ਯਹੂਦਿਆ ਵਿੱਚ ਫਿਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰ ਸਿੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਸਨ ॥੨॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਤੰਬੂ ਨਿਵਾਸ ਨਾਮੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ॥੩॥ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਐਥੋਂ ਤੁਰ ਕੇ ਯਹੂਦਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾ ਭਈ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਬੀ ਵੇਖਣ ॥੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਉਘਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੂੰ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰ ॥੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਬੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ ॥੬॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵੇਲਾ ਨਿੱਤ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥੭॥ ਜਗਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ

ਦੇ ਕੰਮ ਬੁਰੇ ਹਨ ॥੮॥ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਓ ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ॥ ॥੧੦॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪ ਬੀ ਤੁਰ ਪਿਆ ਪਰ ਗਟ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਾਨੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ॥੧੧॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਕੰਠ ਵਿੱਚ ਢੂੰਢਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ॥੧੨॥ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਦੀ ਬਾਬਤ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਈਕ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਭਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰ ਆਹੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਗਾ ॥੧੩॥ ਪਰ ਤਾਂ ਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁਣ ਅੱਧੇ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ॥੧੫॥ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਅਚੰਭਾ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਬਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਇਹ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ॥੧੬॥ ਸੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ॥੧੭॥ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹਦੀ ਮਰਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜਾਣ ਜਾਊਗਾ ਭਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ॥੧੮॥ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥੧੯॥ ਕਿਆ ਮੂਸਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ। ਕਿਉਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ ॥੨੦॥ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੈਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ

ਹੈ। ਕੌਣ ਤੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਿਆ ਹੈ॥੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭੋ ਅਚੰਭਾ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੨੨॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੰਨਤ ਦੀ ਰੀਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਮੂਸਾ ਤੋਂ ਹੈ ਬਲਕ ਫਤ੍ਰਿਆਂ ਤੋਂ) ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੨੩॥ ਜਾਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਟੁੱਟ ਨਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਿਆ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖੁਣਸਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਿੱਲਕੁਲ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥੨੪॥ ਵਿਖਾਵੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਉਂ ਨ ਕਰੋ ਪਰੰਤੂ ਜਥਾਰਥ ਨਿਆਉਂ ਕਰੋ॥ ॥੨੫॥ ਤਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲੀਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਆ ਇਹ ਉਹੋ ਨਹੀਂ ਜਿਹ ਦੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹਨ॥੨੬॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਉਹ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਚਨ ਪਿਆ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ। ਕਿਆ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਜਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਇਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ॥੨੭॥ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣੂ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈ॥੨੮॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਉੱਚੀ ਬੋਲਿਆ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਾਲੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੋ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥੨੯॥ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥੩੦॥ ਤਦ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਫੜਨ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ

ਦਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ ॥੩੧॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਉਹ ਉਨਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਇਸ ਨੇ ਵਿਖਾਲੀਆਂ ਹਨ ਕੁਛ ਵੱਧ ਵਿਖਾਲੂ ॥੩੨॥ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਚਰਚ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਸਿਪਾਹੀ ਘੱਲੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ ॥੩੩॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜੇ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ॥੩੪॥ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋਗੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ॥੩੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਊ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਭਲਾ ਉਹ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਜਾਊ ਜੇਹੜੇ ਯੂਨਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਨਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੂ ॥੩੬॥ ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਖੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋਗੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ॥

॥੩੭॥ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਜੇਹੜਾ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਸੀ ਯਿਸੂ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਬੋਲਿਆ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਤਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇ ਅਤੇ ਪੀਵੇ ॥੩੮॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰੰਬ ਦੇ ਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵਗਣਗੀਆਂ ॥੩੯॥ ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖੀ ਜੋ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਨਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਅਜੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤੇਜ ਅਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ॥੪੦॥ ਤਾਂ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇਹ ਉਹੋ ਪਰੋ

ਬਰ ਹੈ ॥੪੧॥ ਦੂਜਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਸੀਹ ਗਲੀ-
ਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ॥੪੨॥ ਕਿਆ ਕਤੇਬ ਨੈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾਊਦ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ
ਅਤੇ ਬੈਤਲਹਮ ਦੀ ਨਗਰੀ ਥੋਂ ਜਿੱਥੇ ਦਾਊਦ ਸੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ॥੪੩॥ ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ
ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਭਈ ਇਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਈਏ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਾਏ ॥ ॥੪੫॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਸਿਪਾਹੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ੦
ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨੀਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਆਏ ॥੪੬॥ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਉੱਤਰ
ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦੇ ਤੁੱਲ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ॥੪੭॥ ਤਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱ-
ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਭਰਮਾਏ ਗਏ ॥੪੮॥ ਭਲਾ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਕੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥੪੯॥ ਪਰ ਇਹ ਲੋਕ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ॥੫੦
॥ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ॥੫੧॥ ਕੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਈ ਉ-
ਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗਾ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ॥੫੨॥ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਲਾ ਤੂੰ ਬੀ ਗਲੀਲ ਥੋਂ
ਹੈਂ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ਭਾਲ ਅਤੇ ਵੇਖ ਜੋ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪਰਬੰਬਰ ਨਹੀਂ ਉਪਜਦਾ ॥

ਟ ਕਾਂਡ ॥ ਫੇਰ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਪਰ ਯਿਸੂ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਸਿਧਾਰਿਆ ੦
॥੨॥ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ
ਆਏ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ॥੩॥ ਤਾਂ ਰੀਥੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਲਿ-

ਆਏ ਜਿਹੜੀ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜੀ ਕਰਕੇ ॥੪॥ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਾ ਹੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਤੀਮੀਂ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਜਿਹੇ ਫੜੀ ਗਈ ਹੈ ॥੫॥ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੈ ਤੋਰੇਤ ਵਿੱਚ ਸਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ ਫੇਰ ਤੂੰ ਇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ॥੬॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ ਭਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਜਲਾਹਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨੇਉਂ ਕੇ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ ॥੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਓਹ ਉਸ ਥੈਂ ਪੁੱਛੀ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਸਿੱਧੇ ਹੋਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰਦੋਖ ਹੋਵੇ ਉਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰੇ ॥੮॥ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨੇਉਂ ਕੇ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ ॥੯॥ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਵੱਡਿਆਂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਛੋਟਿਆਂ ਤੀਕੁਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿੱਕਲ ਗਏ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਮੀਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜੀ ਰਹੀ ॥੧੦॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸਿੱਧੇ ਹੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤੀਮਤ ਓਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ ਕਿਆ ਕਿਨੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ॥੧੧॥ ਉਹ ਬੋਲੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਨੇ ਭੀ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਹ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਫੇਰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੀਂ ॥ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਚੱਲੂ ਸੋਗਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਉਣ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋਊ ॥ ੧੩॥ ਇਸ ਲਈ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ॥੧੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭੀ ਮੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਪ

ਰਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।੧੫। ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।੧੬। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਭੀ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੱਚਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ।੧੭। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਭੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।੧੮। ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।੧੯। ਉਹ ਪਰ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾਣਦੇ।੨੦। ਉਹ ਨੈ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਖੀਆਂ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਫੜਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹਦਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ।

।੨੧। ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮਰੋਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ।੨੨। ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿਆ ਉਹ ਆਪਣਾ ਘਾਤ ਕਰੂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ।੨੩। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠੋਂ ਹੋ ਮੈਂ ਉੱਤੋਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਹੋ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।੨੪। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੋਗੇ ਕਿਉਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੋਗੇ।੨੫। ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਕੌਣ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ ਜੋ ਮੁੱਢੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਆਇਆ।੨੬। ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਕਹਿਣ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ
ਸੁਣੀਆਂ ਸੋਈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ॥੨੭॥ ਓਹ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜੋ ਉਹ ਸਾ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖ-
ਦਾ ਹੈ ॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਜਾਣੋਗੇ ਭਈ ਮੈਂ
ਉਹੋ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਜਿਹਾ ਕੁ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ
ਤਿਹਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ॥੨੯॥ ਅਰ ਜਿਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੈ ਮੈਂ
ਨੂੰ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਦਾ ਓਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥੩੦॥ ਉਹ
ਦੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਿਆਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥ ॥੩੧॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਪੁਰ ਖਲੋਤੇ
ਰਹੋ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ॥੩੨॥ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਿ-
ਰਬੰਧ ਕਰੂ ॥੩੩॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਅੰਸ ਹਾਂ ਗੇ ਅਰ ਕਦੇ ਕਿ-
ਸੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਦਾ ਦਾਸ
ਹੈ ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਦਾਸ ਸਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥੩੬॥ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪੁ-
ਤ੍ਰ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਿਰਬੰਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਵੋਗੇ ॥੩੭॥ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਬਰਾਹੀ-
ਮ ਦੀ ਅੰਸ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਬਚਨ
ਵਧਣਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ॥੩੮॥ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ

ਤੁਸਾਂ ਬੀ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੩ ਦੀ॥ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤ
ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੁੰਦੇ ਤ
ਇਬਰਾਹੀਮ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ॥੪੦॥ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ ਜੋ ਇਹਾ ਜਿ
ਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ ਜਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਇ-
ਬਰਾਹੀਮ ਨੈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ॥੪੧॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਅੱਸੀਂ ਹਰਾਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ॥੪੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਪ-
ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਥੋਂ ਨਿੱਕ-
ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਥੋਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿ-
ਆ॥੪੩॥ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ॥
੪੪॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਸ਼ਤਨ ਥੋਂ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਮਨੁੱਖ ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਨਾ ਰਿਹਾ ਕਿ-
ਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਚਿਆਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗੱ-
ਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਿਉ ਹੈ॥੪੫॥ ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸੱਤ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੪੬॥ ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਗੁਨਾਹ ਸਾਬਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੪੭॥ ਜੋ ਪਰਮੇ-
ਸ਼ੁਰ ਥੋਂ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਥੋਂ

ਨਹੀਂ ਹੋਂ॥੪੮॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਮਰੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੪੯॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਿਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੫੦॥ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਭਾਲਦਾ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੫੧॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਤਾਂ ਉਹ ਮੂਲੇਂ ਕਦੇ ਮੌਤ ਨਾ ਵੇਖੂ॥੫੨॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਹੀਮ ਮਰ ਗਿਆ ਨਾਲੇ ਪਿਕੰਬਰ ਭੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਮੂਲੇਂ ਕਦੇ ਨਾ ਚਖੂ॥੫੩॥ ਭਲਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਵੱਡਾ ਹੈਂ। ਨਾਲੇ ਪਿਕੰਬਰ ਭੀ ਮਰ ਗਏ। ਤੂੰ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥੫੪॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ॥੫੫॥ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਙੂ ਝੂਠਾ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥੫੬॥ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਅਨੰਦੀ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇਆ॥ ੫੭॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਪੰਜਾਹਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਨ-

ਹੀਂ ਅਤੇ ਤੈਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ॥੫੮॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਹੋਣ ਥੀਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਹਾਂ॥੫੯॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕੇ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਲੁਕੋਇਆ ਅਤੇ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥

ਦਕਾਂਤ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਜਨਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ॥੨॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਿਹ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਇਸ ਨੇ ਜਾਂ ਇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ ਹੈ॥੩॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਨਾ ਇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ॥੪॥ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਿਏ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ। ਰਾਤ ਚੱਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥੫॥ ਜਦ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹਾਂ॥੬॥ ਉਸ ਨੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਥੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਗੋਈ ਅਰ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮਲੀ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਧੋ ਸੁੱਟ। ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਜਾਕੇ ਧੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਕੇ ਚਲਾ ਆਇਆ॥੮॥ ਇਸ ਲਈ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗਤਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਕੀ ਇਹ ਉਹੋ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਬੈਠਾ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੯॥ ਇੱਕਨਾਂ ਆਖਿਆ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ। ਇੱਕਨ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ॥੧੦॥ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ॥੧੧॥ ਉਹ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿਹਦਾ ਨਾਉਂ ਯਿਸੂ ਹੈ ਮਿੱਟੀ ਗੋਂਦੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਮਲ੍ਹੀ ਅਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸਿਲੋਅਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟ ਸੋ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ॥ ॥੧੩॥ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਅੰਨਾ ਸੀ ਫਰੀਸੀਆਂ ਕੋਲ ਲੈ ਆਏ ॥੧੪॥ ਅਰ ਜਿਹ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਗੋਂਦੇ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਓਹ ਦਿਨ ਸਬਤ ਦਾ ਸੀ ॥੧੫॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਭੀ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਨ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਰ ਮਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਧੋਤੀਆਂ ਅਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੧੬॥ ਉਪਰੰਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਿੱਕੁਰ ਵਿਖਾਲ੍ਹ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ॥੧੭॥ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅੰਨੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਉਹ ਪਰਬੰਬਰ ਹੈ ॥੧੮॥ ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਤਨ ਮੰਨੀ ਜੋ ਉਹ ਅੰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਸੁਜਾਖੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨ ਸੱਦਿਆ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਉਹ ਅੰਨਾ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ਫੇਰ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿੱਕੁਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ॥੨੦॥ ਉਹਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

ਬੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਨਾ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ॥੨੧॥ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਕਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਭਈ ਕਿਹ ਨੈ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛ ਲਓ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਆਪੇ ਦੱਸੂ ॥੨੨॥ ਉਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਥੋਂ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਏਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਜਾਵੇ ॥੨੩॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲਓ ॥੨੪॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਜਣਾ ਅੰਨਾ ਸੀ ਦੂਈ ਵਾਰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪੀ ਹੈ ॥੨੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਨਾ ਸੀ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੨੬॥ ਇਸ ਲਈ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ॥੨੭॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਾ। ਕਿਉਂ ਫੇਰ ਸੁਣਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਭੁਲਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਆਖਿਆ ਉਹ ਦਾ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਹੋਵੇਂ ਹੈਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਰੇ ॥੨੯॥ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੈ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ ॥੩੦॥ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਏਹੋ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ॥

੩੧॥ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ॥ ੩੨॥ ਜੁਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ॥ ੩੩॥ ਜੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥ ੩੪॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਨਿਰਾ ਪੂਰਾ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੈਂ ਫੇਰ ਸਾ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਉਂਦਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ॥ ॥ ੩੫॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੬॥ ਉਹ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਾਂ॥ ੩੭॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਈ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨਿਆਉਂ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਭਈ ਜੋ ਹਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਜੋ ਹਨ੍ਹੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣ॥ ੪੦॥ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਬੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਾਂ॥ ੪੧॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥

੧੦ਕਾਂਡ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਬਾੜੇ ਵਿੱਚ ਬੂਹੇ ਥਾਣੀਂ ਨਹੀਂ ਵੜਦਾ ਪਰ ਹੋਰ ਪਾਸਿਓਂ ਚੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚੋਰ ਅਤੇ ਧਾੜਵੀ ਹੈ॥੨॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਬੂਹੇ ਥਾਣੀਂ ਵੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਹੈ॥੩॥ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਦਰਬਾਨ ਖੋਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਉਹ ਦਾ ਬੋਲ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਾਉਂ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੪॥ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਦਾ ਬੋਲ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਹਨ॥੫॥ ਓਹ ਪਰਾਏ ਦੇ ਮਗਰ ਕਦੇ ਨਾ ਜਾਣਗੀਆਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਥੋਂ ਨੱਸ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਾਇਆਂ ਦਾ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੀਆਂ॥੬॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪਰ ਓਹ ਨਾ ਸਮਝੇ ਭਈ ਏਹ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੜੀਆਂ ਉਹ ਸਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ॥੭॥ ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਬੂਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ॥੮॥ ਸਭ ਜਿਨੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਏ ਜੋ ਚੋਰ ਅਤੇ ਧਾੜਵੀ ਹਨ ਪਰ ਭੇਡਾਂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੀ॥੯॥ ਉਹ ਬੂਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਥਾਣੀਂ ਜੇ ਕੋਈ ਵੜੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕਤਿ ਪਾਊ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ਕਰੂ ਅਤੇ ਚਰਾਂਦ ਪਾਊ॥੧੦॥ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਚੁਰਾਵੇ ਅਰ ਵੱਢੇ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਭਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਮਿਲੇ ਸਗੋਂ ਢੇਰ ਸਾਰਾ ਮਿਲੇ॥੧੧॥ ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ

ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ਜੋ ਕੱਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਨਹੀਂ ਭੇਡਾਂ ਜਿਹ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨ-
ਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਬਘਿਆੜ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਅਤੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਘਿ-
ਆੜ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੧੩॥ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਭੱਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕੱਮਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਕੁੰਹ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ॥੧੪॥ ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ
ਨੂੰ ਜਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੈ ਨੂੰ ਜਿਆਣਦੀਆਂ ਹਨ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਪ-
ਰਕਾਰ ਪਿਤਾ ਮੈ ਨੂੰ ਜਿਆਣਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਿਆਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਬੀ ਭੇਡਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੜੀਆਂ ਇਸ ਬਾੜੇ ਦੀ-
ਆਂ ਨਹੀਂ। ਮੈ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਂਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਲਿਆਵਾਂ ਅਰ ਓਹ ਮੇਰਾ ਬੋਲ ਸੁਣਨ ਗੀਆਂ ਅ
ਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਜੜ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਅਯਾਲੀ ਹੋਊ॥੧੭॥ ਇਸ ਲਈ ਪਿਤਾ ਮੈ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਵਾਂ॥੧੮॥ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਥੋਂ ਖੋਹੰਦਾ ਨ-
ਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਖ਼ਤਿ-
ਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਵਾਂ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ॥
॥੧੯॥ ਇਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ॥੨੦॥ ਅਰ ਬਹੁਤੇ ਉਨ
ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਲੇ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਲਾ ਹੈ ਕਾਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ
ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ॥੨੧॥ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਭੂਤ ਦੇ ਗ੍ਰਸੇ ਹੋਏ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭੂਤ ਕੀ
ਲਾ ਅੰਨੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਪਰ-

ਭਿਸਤ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਸਿਆਲ ਦੀ ਰੁੱਤ ਸੀ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ॥੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕਦ ਤੀਕ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਂਗਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਹ ॥੨੫॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ॥੨੬॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ॥੨੭॥ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰਾ ਬੋਲ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ॥੨੮॥ ਅਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਉਹ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਤੀਕ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ ॥੨੯॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਓਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ॥੩੦॥ ਮੈਂ ਅਰ ਪਿਤਾ ਇੱਕੋ ਹਾਂ ਗੇ ॥੩੧॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਫੇਰ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਪਥਰਾਹ ਕਰਨ ॥੩੨॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅਨੇਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿਖਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਥਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੩੩॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਪਿੱਛੇ ਪਥਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਕੁਫਰ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀ

ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਈਸੁਰ ਹੋ ॥੩੫॥ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਈਸੁਰ ਆਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਖੰਡਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ॥ ੩੬ ॥ ਤਾਂ ਜਿਹਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਂ ਭ ਈ ਤੂੰ ਕੁਫਰ ਬਕਦਾ ਹੈਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ॥੩੭॥ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੋ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕਰਦ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੋ ਤਦ ਬੀ ਉਹ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਂ ਅਤੇ ਸਮਝੋ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ॥ ੩੯ ॥ ਓਹ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਫੜਨ ਦੇ ਮ- ਗਰ ਲੱਗੇ ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ॥ ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਯ ਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉੱਥੇ ਟਿਕਿਆ ॥ ੪੧ ॥ ਅਰ ਬਥੇਰੇ ਉਸ ਕੋਲ੍ਹ ਆਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕ- ਰਾਮਾਤ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਪਰ ਜੋ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਇਹਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ ਸਭ ਸੱਤ ਸੀ ॥ ੪੨ ॥ ਅਰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥

੧੧ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਅਰ ਉਹਦੀ ਭੈਣ ਮਰਥਾ ਦੀ ਨਗਰੀ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦਾ ਲਾ- ਜਰ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਰੋਗੀ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹ ਉਹੋ ਮਰਿਯਮ ਸੀ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਅਤਰ ਮਲ੍ਹਿਆ ਅਰ ਆਪਣਿਆਂ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ੍ਹ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨ ਪੂੰਝੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਦਾ ਭਰਾ ਉ ਲਾਜ ਰੁ ਰੋਗੀ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਭੈਣਾਂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਵੇਖ ਜਿ-

ਹਨੂੰ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਰੋਗੀ ਹੈ ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਰੋਗ ਮੌਤ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਥੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ ॥੫॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਮਰਥਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਭੈਣ ਅਰ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥੬॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਭਈ ਉਹ ਰੋਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੋ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ॥੭॥ ਤਦ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਓ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਯਹੂਦਿਯਾ ਨੂੰ ਚੱਲਿਯੇ ॥੮॥ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਯਹੂਦੀ ਤੇ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪਥਰਾਹ ਕਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ॥੯॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਦਿਨ ਭਰ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ॥੧੦॥ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥੧੧॥ ਉਸ ਨੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲਾਜਰ ਸੌਂ ਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਜਗਾਵਾਂ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਉਹ ਸੌਂ ਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚ ਜਾਊ ॥੧੩॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਸਮਝੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨੀਂਦ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਹੈ ॥੧੪॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਾਜਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਰ ਪਰਸੰਨ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨਾ ਸੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਆਓ ਉਸ ਪਾਸ ਚੱਲਿਯੇ ॥੧੬॥ ਉਪਰੰਦ ਥੁਮਾ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਦੀਦੁਮਸ ਕਰ ਕੇ ਸੱਦੀਦਾ

ਹੈ ਆਪਣੇ ਗੁਰਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਓ ਅਸੀਂ ਬੀ ਚੱਲਿਯੇ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰਿਯੇ॥
॥੧੭॥ ਫੇਰ ਯਿਸ਼ੂ ਨੈ ਆਣਕੇ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪਏ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਹ ਕੁ ਵਾਟ ਸੀ॥੧੯॥ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾ ਰੇ ਯਹੂਦੀ ਮਰਥਾ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਉ ਦੀ ਬਾਬਤ ਉ-ਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਧਰਾਣਾ ਕਰਨ॥੨੦॥ ਉਪਰੰਦ ਮਰਥਾ ਨੈ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਪਰ ਮਰਿਯਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਰਹੀ॥੨੧॥ ਤਦ ਮਰਥਾ ਨੈ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਐਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਉ ਨਾ ਮਰਦਾ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੀ ਜਾ-ਣਦੀ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁ ਛੁ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਥੋਂ ਮੰਗੇਂ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੈ ਨੂੰ ਦੇਊ॥੨੩॥ ਯਿਸ਼ੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਉ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠੂ॥੨੪॥ ਮਰਥਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ-ਯਾਮਤ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠੂ॥੨੫॥ ਯਿਸ਼ੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿਯਾਮਤ ਅਤੇ ਜੀ-ਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬੀ ਜੀਊ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਹ-ਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਦੀਵਕਾਲ ਤੀਕੁ ਕਦੇ ਨ ਮਰੂ। ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੀ ਹੈਂ॥੨੭॥ ਉਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ-ਵਾਲਾ ਸੀ॥੨੮॥ ਅਰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਚੱਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਪਕੀ ਤੀ ਸੱਦ ਕੇ ਬੋਲੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਦਦਾ ਹੈ॥੨੯॥ ਜਾਂ

ਉਸਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਉੱਠਕੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਗਈ।। ੩੦।। ਯਿਸੂ ਅਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਆਇਆ ਬਲਕ ਉੱਸੇ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਰਥਾ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ।। ੩੧।। ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀ
ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਮਨ ਧਰਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ
ਜੋ ਉਹ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਠਕੇ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਚੱਲੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਭਈ ਉਹ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਰੋ-
ਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ।। ੩੨।। ਜੋਂ ਜਾਂ ਮਰਿਯਮ ਉਸ ਥਾਂ ਆਈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੀ ਤਾਂ
ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਹਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਈ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਐੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ
ਉਨਾ ਮਰਦਾ।। ੩੩।। ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਦੇ
ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਰੋਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਹੌਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਘਬਰਾਇਆ।। ੩੪।। ਅ-
ਰ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂ ਉਹਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਆ ਵੇਖ।। ੩੫।।
ਯਿਸੂ ਰੋਇਆ।। ੩੬।। ਇਸ ਪੁਰ ਯਹੂਦੀ ਬੋਲੇ ਵੇਖੋ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕੇਡਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ।।
੩੭।। ਪਰ ਕਈ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਲੇ ਕੀ ਇਹ ਜਿਹ ਨੈ ਅੰਨੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਐਂਨਾ ਬੀ ਨਾ
ਕਰ ਜੱਕਿਆ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਮਰਦਾ।। ੩੮।। ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਹੌਕੇ ਭ-
ਰਦਾ ਕਬਰ ਪੁਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਸੀ।। ੩੯।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਇਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓ। ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਭੈਣ ਮਰਥਾ ਨੈ ਉਹਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੜਿਹਾਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹ-
ਨ।। ੪੦।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਪਰ॰

ਮੇਸੁਰਦੀਫਰੁਆਈ ਵੇਖੇਂਗੀ।। ੪੧।। ਜੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਾਂਹ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੁਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ।। ੪੨।। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਦਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਇਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਹੜੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਖੜੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ।। ੪੩।। ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ-ਕੇ ਉੱਚੀ ਦੀਂ ਅਵਾਜ ਮਾਰੀ ਲਾਜਰ ਬਾਹਰ ਆ।। ੪੪।। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕ-ਫਨ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਆਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੁਮਾਲ ਵਲੇ-ਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਲੋ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦਿਓ।।

।। ੪੫।। ਤਦੋਂ ਬਥੇਰਿਆਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਮਰਿਯਮ ਪਾਸ ਆਏ ਸਨ ਇਹ ਜੋ ਕੁਛ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੀਤਾ ਵੇਖਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ।। ੪੬।। ਪਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੈ ਫਰੀ-ਸੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਓਹ ਕੰਮ ਜੇਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੀਤੇ ਸਨ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ।। ।। ੪੭।। ਇ-ਸਲਈ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ-ਦੇਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।। ੪੮।। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਐਵੇਂ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਸਭ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਆ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸਾਡੀ ਜ-ਗਾ ਅਰ ਨਾਲੇ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਬੀ ਲੈ ਲੈਣਗੇ।। ੪੯।। ਅਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਯਾਫਾ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।। ੫੦।। ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋਂ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਰੇ ਨਾ

ਕਿਸਾਰੀ ਕੋਮ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ॥ ੫੧॥ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਬਲਕ ਇਸ ਕਾ-
ਰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਸੀ ਅਰ ਮਿਆਨਨਾਲ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਯਿ-
ਸੂ ਉਸ ਕੋਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਰਨ ਨੂੰ ਸੀ॥ ੫੨॥ ਅਤੇ ਨਿਰਾ ਉਸੇ ਕੋਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਸੋਗੋਂ ਇਸ ਲ-
ਈ ਬੀ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕੋ ਬਣਾਵੇ॥ ੫੩
॥ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸੇ ਦਿਨ ਥੋਂ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ॥ ॥੫੪॥ ਇ-
ਸ ਕਾਰਨ ਯਿਸੂ ਫੇਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲਮ ਖੁਲੀ ਨਾ ਫਿਰਿਆ ਪਰ ਉੱਥੋਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਲਾਗ
ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਇਫਰਾਈਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ॥ ੫੫॥
ਅਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨਾਮੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ
ਲਈ ਤਿਉਹਾਰ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਥੋਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਏ॥ ੫੬॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਾ-
ਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ
ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਊਗਾ॥ ੫੭॥ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਹੁ-
ਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦੇਵੇ ਭਈ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ॥

੧੨ ਕਾਂਡ॥

ਫੇਰ ਪਸਾਹ ਥੋਂ ਛੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਲਾ-
ਜਰ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਸੀ॥ ੨॥ ਸੋ ਉੱਥੇ ਉਨਾਂ
ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰਥਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਲਾਜਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋ
ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਸਨ॥ ੩॥ ਤਦ ਮਰਿਯਮ ਨੈ ਅਧ ਸੇਰ ਮਹਿੰਗ ਮੁੱਲ

ਜਟਾਮਾਸੀ ਦਾ ਖਰਾ ਅਤਰ ਲੈਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਚਰਨ ਪੂੰਝੇ ਅਤੇ ਘਰ ਅਤਰ ਦੀ ਬਾਸ ਨਾਲ ਭਰ ਰਿਆ ॥੪॥ ਪਰ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਨੇ ਜਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਉਣਾ ਸੀ ਆਖਿਆ ॥੫॥ ਇਹ ਅਤਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਰੁਪੱਯੇ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਰਿਆ ॥੬॥ ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਜੋ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬਲਕ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹ ਚੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਟੂਆ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ॥੭॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਫਨਾਉਣ ਦਫਨਾਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਿਹ ॥੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੰਗਾਲ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥ ॥੯॥ ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਆਏ ਨਿਰਾ ਯਿਸੂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਇਸ ਲਈ ਭੀ ਜੋ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੁਆਲਿਆ ਸੀ ॥੧੦॥ ਪਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੇ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾ ਮਾਰ ਦੇਇਏ ॥੧੧॥ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਲੇ ਲੋਕ ਚੱਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ॥ ॥੧੨॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਤਿਉਹਾਰ ਪੁਰ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦ ਉਨਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ॥੧੩॥ ਖਜੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਲੈਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਦੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗੇ ਹੋਸ਼ਨਾ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ

ਹੈ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ॥ ੧੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇੱਕ ਗਧੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਰ ਸੁਆਰ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਕਿ ਸੀਓਨ ਦੀ ਧੀਏ ਨਾ ਡਰ। ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੁਰ ਸੁਆਰ ਹੋਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਪਹਿਲਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਸਮਝੀਆਂ ਪਰ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਉਸੇ ਵਿਖੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ॥ ੧੭॥ ਤਦ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜਦ ਉਹ ਨੈ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਕਬਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੁਆਲਿਆ ਸੀ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ॥ ੧੮॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਭੀ ਲੋਕ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾ ਮਿਲੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤ ਵਿਖਾਈ॥ ੧੯॥ ਤਾਂ ਫਰੀਸ਼ੀਆਂ ਨੈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾ ਥੋਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਣਿ ਆਉਂਦਾ। ਵੇਖੋ ਜਗਤ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਤੁਰਿਆ॥ ॥੨੦॥ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਆਏ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸਨ॥ ੨੧॥ ਸੋ ਓਹ ਫੈਲਬੁਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਗਲੀਲ ਦੇ ਬੈਤਸੈਦੇ ਦਾ ਸੀ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਦਰਸਣ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ੨੨॥ ਫੈਲਬੁਸ ਨੈ ਆਣਕੇ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਅਰ ਫੈਲਬੁਸ ਨੈ ਆਣਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥ ੨੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਵੇਲਾ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਏ॥ ੨੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਣਕ ਦਾ ਦਾਣਾ ਜੇ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇ ਨਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੱਲਾ ਹੀ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਮਰੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ॥੨੫॥ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਵੈਰ
ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਤਾਈਂ ਉਹ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰੂ ॥੨੬॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਬੀ ਉੱਥੇ ਹੋਊ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਿਤਾ
ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੂ ॥੨੭॥ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਜੀ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਆਖਾਂ। ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇ-
ਸ ਘੜੀ ਥੋਂ ਬਚਾ। ਪਰ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘੜੀ ਤੀਕੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥੨੮॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ
ਨਾਉਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰ। ਤਦੋਂ ਇਹ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਆਈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬੀ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ ॥੨੯॥ ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਤੇ
ਸਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਬੱਦਲ ਗਰਜਿਆ ਹੈ। ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਭਈ
ਦੂਤ ਨੈ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥੩੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਬਦ ਮੇਰੇ ਲਈ
ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ॥੩੧॥ ਹੁਣ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਨਿਆਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁ-
ਣ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਊ ॥੩੨॥ ਅਰ ਮੈਂ ਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੋਂ ਉੱਚਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਭ-
ਈ ਪਤਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਆਪ ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਸੀ ॥੩੪॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸਾਂ ਸਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਸਦਾ ਰਹੂ। ਫੇਰ ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਆਖਦ
ਹੈਂ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੌਣ ਹੈ ॥੩੫॥ ਉ-

ਪਰੰਦਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਨਣ ਅਜੇ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਚਾ-
ਨਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ ਚੱਲੋ ਭਈ ਕਿਤੇ ਐਉਂਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਹਨੇਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ ਘੇਰੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਹਨੇਰੇ
ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਚਾਨਣ ਤੁਹਾਡੇ
ਨਾਲ ਹੈ ਚਨਣ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਨਣ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੋ॥ ॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਏ-
ਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਲੁੱਕ ਰਿਹਾ॥ ੩੭॥ ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾ-
ਹਮਣੇ ਐੱਨੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਸੀਆਂ ਤਾਂ ਬੀ ਉਨਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀ-
ਤੀ॥ ੩੮॥ ਜਿਸ ਥੋਂ ਯਸਾਯਾ ਪਕੰਬਰ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ
ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਸਨੇਹੇ ਦੀ ਕਿਨ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ॥
੩੯॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਓਹ ਨਿਹਚਾ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕੇ ਕਿ ਯਸਾਯਾ ਨੈ ਫੇਰ ਆਖਿਆ॥ ੪੦॥ ਉਸ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਨੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਕਠੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਐਉਂ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਅਰ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ॥ ੪੧॥ ਯਸਾਯਾ ਨੈ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨ ਉਸ ਦਾ ਤੇਜ
ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਉਸੇ ਦੇ ਵਿਖੇ ਬੋਲਿਆ॥ ੪੨॥ ਤਾਂ ਬੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨਾਂ ਨੈ ਜਬਾਨੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਭਈ ਐਉਂ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕੇ ਜਾਈਏ॥ ੪੩॥ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਲੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਭੁੱਖੇ ਸਨ॥ ॥ ੪੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਚੀ

ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ॥ ੪੫ ॥ ਅਰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ॥ ੪੬ ॥ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ ॥ ੪੭ ॥ ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਨਹੀਂ ਠਰਾਉਂਦਾ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਜਗਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ੪੮ ॥ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਤੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਦਾ ਇੱਕੋ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਓਹੀਓ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਗਾ ॥ ੪੯ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਸੇ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਮੈਂ ਕੀ ਬਚਨ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਬੋਲਾਂ ॥ ੫੦ ॥ ਅਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ॥

੧੩ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ ਮੇਰੀ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗਤ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅਰ ਖਾਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਦ ਸ਼ਤਾਨ ਸ਼ਮਊਨ ਦੇ ਪੁੜ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੋਤੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਦੇਵੇ ॥ ੩ ॥ ਤਦ ਜਿਸ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ

ਪਿਤਾ ਨੈ ਸਭੋ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅ-
ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ॥੪॥ ਖਾਣੇ ਥੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਾਹ ਛੱਡੇ,
ਅਤੇ ਪਰਨਾ ਲੈਕੇ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ॥੫॥ ਫੇਰ ਬਾਟੀ ਵਿੱਚ ਜਲ ਪਾਕੇ ਉਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ
ਚਰਨ ਧੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਨੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪੂੰਝਣ ਲੱਗਾ ॥੬॥ ਸੋ ਉ-
ਹ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਧੋਂਦਾ
ਹੈਂ ॥੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱ-
ਛੋਂ ਸਮਝੇਂਗਾ ॥੮॥ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਦੇ ਨਾ ਧੋਣੇ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱ-
ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਨਾ ਧੋਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ॥੯॥ ਸਮਊਨ ਪਤ-
ਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨਿਰੇ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤੂੰ ਹੱਥ ਅਰ ਸਿਰ ਬੀ ਧੋ ॥੧੦॥
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਨੁਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਚਰਨ ਧੋਣ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਛ
ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰਾ ਸੁੱਧ ਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਧ ਹੋ ਪਰ ਸਭੋ ਨਹੀਂ ॥੧੧॥ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਆ-
ਪਣੇ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭੋ
ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋ ਹਟਿਆ ਅਤੇ ਆਪ-
ਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੈਠਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ-
ਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ॥੧੩॥ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਕੇ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਰ ਠੀਕ ਆਖਦੇ ਹੋ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ॥੧੪॥ ਸੋ ਜਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨ ਧੋਤੇ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁ-

ਸੀ ਬੀ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਵੋ॥ ੧੫॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਹਾ ਕੁ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਬੀ ਤਿਹਾ ਹੀ ਕਰੋ॥ ੧੬॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਥੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਥੋਂ॥ ੧੭॥ ਜੇ ਤੁਸੀ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ ਬੀ॥ ੧੮॥ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਭਈ ਉਸ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਲੱਤ ਚੁੱਕੀ॥ ੧੯॥ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦ ਏਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਲਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ॥ ੨੦॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਘੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ॥ ॥ ੨੧॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਨੂੰ ਫੜਵਾਊਗਾ॥ ੨੨॥ ਸਿੱਖ ਇਸ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖੀ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਵਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ॥ ੨੩॥ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਪੁਰ ਢਾਸਣਾ ਲਾਏ ਹੋਏ ਸੀ॥ ੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੱਸ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਪੁਰ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਢਾ

ਸਣਾਲਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ॥੨੬॥ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤ-
ਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਬੁਰਕੀ ਤਰ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਆਂ ਉਹੋ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਂ ਉਹ ਨੈ ਬੁਰ-
ਕੀ ਤਰ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮਊਨ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ॥੨੭॥ ਅਤੇ
ਬੁਰਕੀ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸਤਾਨ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ। ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਤੂੰ
ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਛੇਤੀ ਕਰ॥੨੮॥ ਪਰ ਜੇਹੜੇ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਨਾ ਜਾਤਾ ਭਈ ਓਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਹ ਦੇ ਲਈ ਆਖਿਆ॥੨੯॥ ਕਿਉਂ ਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬਟੂਆ ਜੋ ਰਹੀਦਾ
ਸੀ ਕਈਆਂ ਨੈ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਛ
ਸਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਅਥਵਾ ਇਹ ਕਿ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਹ॥੩੦॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ
ਬੁਰਕੀ ਲੈ ਕੇ ਝੱਟ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ॥ ॥੩੧॥
ਫੇਰ ਜਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿ-
ਆਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥੩੨॥
ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ ਜੇਕੋ ਹੁਣੇ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆ-
ਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ॥੩੩॥ ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਹੁਣ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ਓਸੇ ਤ-
ਰਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਬੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ॥੩੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿ
ਆਰ ਕਰੋ ਅਰ ਥਾਤ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ॥

੩੫।।ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਇਸੇ ਥੋਂ ਸਭ ਜਾਣਨਗੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ।।

।।੩੬।। ਸ਼ਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਪੈੱਛੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲੇਂਗਾ।।੩੭।। ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਕਿੰਉ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸੱਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿਆਂਗਾ।।੩੮।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਲਏਂ ਕੁੱਕੁੜ ਬਾਂਗ ਨਾ ਦੇਊ।।

੧੪ ਕਾਂਡ।। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ।।੨।। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਹਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ। ਕਿੰਉ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।।੩।। ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਣਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਭਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਹੋਵੋ।।੪।। ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦਾ ਰਾਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।।੫।। ਥੋਮਾ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ਫੇਰ ਰਾਹ ਕਿੰਕੁਰ ਜਾਣਿਯੇ।।੬।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।।੭।। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੀ ਜਾਣਦੇ। ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ।।੮।। ਫੈਲਬੁਸ

ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਕਰਾ ਤਾਂ ਸਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਊ॥ ੮॥ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੈਲਬੂਸ ਐਨੇ ਚਿਰ ਥੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਰ ਤੈਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।
ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਓਨ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਕਿੱਕੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਭਈ ਸਾ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਰ-
ਸ਼ਣ ਕਰਾ॥ ੧੦॥ ਕੀ ਤੂੰ ਸੱਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਏਹ ਗੱ-
ਲਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਆਪ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਪਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿ-
ਆਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿ-
ਚ ਹੈ ਅਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੰਮਾਂ ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ॥ ੧੨॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਕੰਮ ਜੇਹੜੇ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਬੀ ਕਰੂ ਬਲਕ ਇ-
ਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇ ਕੰਮ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ॥ ੧੩॥ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈ ਕੇ
ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗੋਗੇ ਮੈਂ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ॥ ੧੪॥
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਥੋਂ ਕੁਛ ਮੰਗੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹੋ ਕਰਾਂਗਾ॥ ੧੫॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ॥ ੧੬॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਅਰ
ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੂਆ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਖਸ਼ੂ ਭਈ ਉਹ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹੇ॥ ੧੭॥ ਅ
ਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਜਗਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸੱਕਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ-
ਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਿ-
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਊ॥ ੧੮॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਅਨਾਥ ਨਾ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ-

ਉਂਦਾ ਹਾਂ॥ ੧੯॥ ਹੁਣ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਜਗਤ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੂ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਜੀਓਗੇ॥ ੨੦॥ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਭਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ॥ ੨੧॥ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਊ ਅਰ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ॥ ੨੨॥ ਯਹੂਦਾ ਨਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰੇਂਗਾ ਅਰ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ॥ ੨੩॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗੇ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ॥ ੨੪॥ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ॥੨੫॥ ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਹਨ॥ ੨੬॥ ਪਰ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਘੱਲੂ ਸੋ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਸਿਖਾਲੂ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਊ॥ ੨੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਾਂਤਿ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਸਾਂਤਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ

ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨਨਾ ਘਬਰਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਓਦਰੇ॥੨੮॥ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਮੈਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਐਸ ਥੋਂ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੈਥੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ॥੨੯॥ ਅ
ਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜ ਦਉ ਹੋ ਲਵੇ ਤ ਦ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀ-
ਤ ਕਰੋ॥੩੦॥ ਮੈਂ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਜਗਤ ਦਾ ਸ-
ਰਦਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੩੧॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਜਗਤ ਨੂੰ
ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਭਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ
ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਠੋ ਅੱਥੋਂ ਚੱਲਿਏ॥

੧੫ਕਾਂਡ॥ ਮੈਂ ਸੱਚੀ ਦਾਖ ਦੀ ਬੇਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ॥੨॥ ਹਰੇਕ ਟਹਿ-
ਣੀ ਜੋ ਹੜੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਰ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜੋ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਬੀ ਫਲ ਦੇਵੇ॥੩॥ ਤੁਸੀਂ
ਤਾਂ ਉਸ ਬਚਨ ਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਾਫ ਹੋ ਚੁੱਕੇ॥੪॥ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਵਿੱਚ। ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਟਹਿਣੀ ਜੇ ਉਹ ਦਾਖ ਦੀ ਬੇਲ ਵਿੱਚ ਨ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫਲ
ਨਹੀਂ ਦੇ ਸੱਕਦੀ ਇਸੇ ਪਰਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸੱਕਦੇ॥੫॥ ਦਾ-
ਖ ਦੀ ਬੇਲ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹੋ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋਈ ਬਹੁਤ
ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਵਖਰੇ ਹੋਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ॥੬॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨ

ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਝੋਕ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾੜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ॥ ੭॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ
ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲ
ਈ ਹੋਊਗਾ॥ ੮॥ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਇਸੇ ਥੋਂ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਾ ਫਲ
ਦਿਓ ਅਰ ਮੈਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋਵੋਗੇ॥ ੯॥ ਜਿਹਾਕੁ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਿਹਾ
ਹੀ ਮੈਂ ਭੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ
ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਜਿਹਾਕੁ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾ-
ਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ॥ ੧੧॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲ
ਈ ਆਖੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ੧੨॥ ਮੇ-
ਰਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਹਾਕੁ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ॥
੧੩॥ ਏਦੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਆਪਣੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਵੇ
॥ ੧੪॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਓਹ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋ॥ ੧੫॥
ਹੁਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਆਖਾਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਭਈ ਉਹਦਾ ਮਾ-
ਲਕ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਪਿ
ਤਾ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੋ ਸਭ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ॥ ੧੬॥ ਤੁਸਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਠਰਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਫਲ ਦਾਰ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ

ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਮੰਗੋ ਸੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇ ॥੧੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇ-
ਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ॥੧੮॥ ਜੇ ਜਗ-
ਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਦੇਹੋ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ
ਹੈ ॥੧੯॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਜਗਤ ਆਪਣਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਸ ਕਰ-
ਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣ ਲਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥੨੦॥ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੀ ਸੀ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਭਈ ਦਾਸ ਆਪ-
ਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਉਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਸਤਾਉਣਗੇ। ਜੇ
ਓਨਾਂ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੀ ਭੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ॥੨੧॥ ਪਰ ਇਹ ਸ-
ਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ
ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ॥੨੨॥ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਨਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ
ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਜ ਨਹੀਂ ॥੨੩॥ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਭੀ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥੨੪॥ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਓਹ ਕੰਮ ਨਾ ਕ-
ਰਦਾ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾਲੇ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਭੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥੨੫॥ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇ-
ਆ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਉਨਾਂ ਅ-
ਕਾਰਥ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ॥੨੬॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਵੇ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਲੋਂ ਘੱਲਾਂਗਾ ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦੇਊਗਾ॥ ੨੭॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਸਾਖੀ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਢੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋ॥

੧੬ਕਾਂਡ॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਓ॥ ੨॥ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕ ਦੇਣਗੇ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਸੋ ਇਹ ਸਮਝੂ ਭਈ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਓਹ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ॥ ੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾ ਆਵੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੀਆਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੱਢੋਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਆਖੀਆਂ ਕਿਉਂਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂ॥ ੫॥ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਭਈ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ॥ ੬॥ ਪਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਗਮ ਨਾਲ ਭਰ ਰਿਆ ਹੈ॥ ੭॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਫਾਸਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ ਆਊਗਾ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲ ਦਿਆਂਗਾ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਆਣਕੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਪ ਅਰ ਧਰਮ ਅਰ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕਾਇਲ ਕਰੂ॥ ੯॥ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ੧੦॥ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ

ਜਾਂਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ॥੧੧॥ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਜਗ-
ਤ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਥੀਆਂ ਗੱਲ
ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ॥੧੩॥ ਪਰ ਉਹ ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ
ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਦ ਆਵੇ ਤਦ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਚਿਆਈ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਕਹੇਗਾ ਪਰ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਣੇਗਾ ਜੋ ਈ ਆਖੂ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੂ॥੧੪॥ ਉਹ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਲਏਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੂ॥੧੫॥ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੂ॥੧੬॥ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ
ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ॥੧੭॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਦੇ ਕਈ ਸਿੱ-
ਖ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁ-
ਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ ਅਰ ਇਹ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾ-
ਦਾਹਾਂ॥੧੮॥ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਇਹ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ-
ਣਦੇ ਭਈ ਉਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ॥੧੯॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਓਹ ਮੈਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਚਾ-
ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਭਈ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ

ਵੇਖੋਗੇ॥੨੭॥ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਰੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਸੋਗ ਕਰੋਗੇ ਪਰ ਜਗ-
ਤ ਅਨੰਦ ਹੋਊਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸ ਹੋਵੋਗੇ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਸੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਊ॥
੨੧॥ਜਦ ਤੀਮੀ ਜਣਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਘੜੀ ਆਪੁ-
ਜੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਾਂ ਬਾਲਕ ਜਣ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਗਤ ਵਿੱ-
ਚ ਜੰਮਿਆ ਉਹ ਉਸ ਪੀੜ ਨੂੰ ਫੇਰ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ॥੨੨॥ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਪਰ ਮੈਂ
ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਫੇਰ ਵੇਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਤੁਹਾ ਥੋਂ ਕੋਈ
ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ॥੨੩॥ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਥੋਂ ਕੋਈ ਅਰਜ ਨਾ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ
ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੇਊਗਾ॥
੨੪॥ਅਜੇ ਤੀਕੁਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਲੈਕੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ। ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਓਗੇ ਭਈ
ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ॥ ॥੨੫॥ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਹਾਉਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆ-
ਖੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕਹਾਉਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਹਾਂਗਾ ਬਲਕ ਖੋ-
ਲ੍ਹਕੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿਆਂਗਾ॥੨੬॥ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਮੰਗੋਗੇ ਅ
ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਭਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਤੁਹਾ ਤੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ॥੨੭॥ਕਿਉਂ
ਜੋ ਪਿਤਾ ਆਪ ਹੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਸੱਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ॥੨੮॥ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ੍ਹਕੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ

ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਜਗਤ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ॥ ੨੮॥ ਉਹ ਦੇ ਜਿੱਥਾਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਹਾਉਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ॥ ੩੦॥ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਭਈ ਤੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਤੈ ਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੈ ਥੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ। ਏਸ ਥੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ॥ ੩੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹੋ॥ ੩੨॥ ਵੇਖੋ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਈਂ ਖਿੰਡ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ ਅਰ ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ॥ ੩੩॥ ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੇ। ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਸਟ ਹੈ ਪਰ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰੱਖੋ ਮੈਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ॥

੧੭ ਕਾਂਡ॥

ਯਿਸੂ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾ ਆਖੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਕਾਸ ਵਲ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਬਖਸਿਆ ਭਈ ਉਹ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੇਵੇ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਤੈ ਨੂੰ ਜੋ ਕੱਲਾ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੈਂ ਘੱਲਿਆ ਜਾਣਨ॥ ੪॥ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਤੈਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤ

ਸੀ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ।। ੫।। ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਉਸ ਵਡਿਆਈ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰ।। ੬।। ਜੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਮੈਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਓਹ ਤੇਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੈਂ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।। ੭।। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ।। ੮।। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਓਹ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ।। ੯।। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਤੇਰੇ ਹਨ।। ੧੦।। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ।। ੧੧।। ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਅਰ ਏਹ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਸ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗੂ ਇੱਕ ਹੋਣ।। ੧੨।। ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉਸ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਸ

ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਰੰਥਦਾ ਵਾਕ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ॥੧੩॥ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ॥੧੪॥ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਰ ਜਗਤ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥੧੫॥ ਮੈਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕ ਲਵੇਂ ਪਰ ਇਹ ਜੋ ਤੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਥੋਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰੇਂ॥੧੬॥ ਓਹ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥੧੭॥ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰ। ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸ਼ਚਿਆਈ ਹੈ॥੧੮॥ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ ਮੈਂ ਬੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਬੀ ਸ਼ਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੋਣ॥੨੦॥ ਮੈਂ ਨਿਰਾ ਇਨਾਂ ਹੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਉਨਾਂ ਲਈ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ॥੨੧॥ ਜੋ ਓਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਜਿਹਾ ਕੁ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜੋ ਓਹ ਬੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜਗਤ ਸੱਤਮੰਨੇ ਭੁਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਵਡਿਆਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਓਹ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਹਾਂ॥੨੩॥ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿ ਓਹ ਇੱਕੋ ਹੋਕੇ ਸਿੰਧ ਹੋ ਜਾਣ ਭੁਈ ਜਗਤ ਜਾਣ ਲਵੇ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੇਕੂੰ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ॥੨੪॥ ਹੇ ਪਿਤ ੦

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਓਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੀ ਵਡਿ-
ਆਈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਵੇਖਣ ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਉਂ ਧਰਨ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਪਿਆਰ
ਕੀਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਹੇ ਧਰਮੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਇ-
ਨਾਂ ਨੈ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਇਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀ-
ਤਾ ਅਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੋ ਏਹੀ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅ-
ਤੇ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ ॥

੧੮ ਕਾਂਡ ॥ ਯਿਸੂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਕਿਦਰੋਨ ਦੇ ਨਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰ ਚੱ-
ਲਿਆ ਗਿਆ। ਓੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਗ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਜਾ
ਵੜੇ ॥ ੨ ॥ ਅਰ ਯਹੂਦਾ ਭੀ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦਾ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲਾ ਹੈ ਸੀ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਓੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵੇਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾ ॥ ੩ ॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦਾ
ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਥਾ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਪਿਆਦੇ ਲੈਕੇ
ਦੀਵਿਆਂ ਅਰ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਰ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਓੱਥੇ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਹ ਦੇ
ਉੱਤੇ ਬੀਤਣਾ ਸੀ ਜਾਣਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੋ
॥ ੫ ॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ
ਉਹ ਦਾ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲਾ ਯਹੂਦਾ ਭੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-

ਖਿਆ ਮੈਂ ਹੀਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟ ਗਏ ਅਤੇ ਭੁਵੇਂ ਤੇ ਗ ਪਏ ॥੭॥ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਭਾਲ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਓਹ ਬੋਲੇ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ॥੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੀਹਾਂ ਜੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਭਾਲ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਣ ਦਿਓ ॥੯॥ ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਭਈ ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜੇ ਹੜੇ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ॥੧੦॥ ਉਪਰੰਦ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਤਲਵਾਰ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਧੂਈ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰ ਪੁਰ ਚਲਾਈ ਅ ਰ ਉਹ ਦਾ ਸੱਜਾ ਕੰਨ ਉੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਚਾਕਰ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੀ ਮਲਖੁਸ ॥੧੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਤ ਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਕਰ। ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਲਾ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨਾ ਪੀਆਂ ॥ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਆਂ ਦੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਬੰਨ ਲਿਆ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਨਾਸ ਕੋਲ ਲੈ ਗਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਕਯਾਫਾ ਦਾ ਸੌਹਰਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਸੀ ॥ ੧੪॥ ਅਤੇ ਕਯਾਫਾ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਭਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ॥ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰਿਆ ਨਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਬੀ। ਉਹ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦਾ ਜਾਣੂ ਪਛਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿ ਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ॥੧੬॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਬਾਹਰ ਬੂਹੇ ਕੋਲ ਖ-

ਲੋਤਾ ਰਿਹਾ। ਫੇਰ ਉਹਦੂ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਜਿਹੜਾ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕਦਾ ਜਾਣੂ ਪਛਾਣੂ ਸੀ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਕਲਿਆ ਅਤੇ ਦਰਬਾਨਣ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਉਪਰੰਦਉ ਸਰੋਂਲੀ ਨੇ ਜੋ ਦਰਬਾਨਣ ਸੀ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਬੀ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥ ੧੮ ॥ ਅਤੇ ਚਾਕਰ ਅਰ ਸਿਪਾਹੀ ਕੋਇਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਬਾਲਕੇ ਖੜੇ ਸੇਕ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਾਲਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਬੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ॥ ॥ ੧੯ ॥ ਉਪਰੰਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੇ ਯਿਸੂ ਥੋਂ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪੁੱਛਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਗਤ ਨਾਲ ਖੋਲਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਯਹੂਦੀ ਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੋਰਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈਂ। ਜਿਨਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛ ਲੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਿਆ। ਵੇਖ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਿਆ ਸੋ ਓਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ॥ ੨੨ ॥ ਅਰ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਐਉਂ ਕਿਹਾ ਤਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਲ ਖੜੋਤਾ ਸੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚਪੇੜ ਮਾਰਕੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਐਉਂ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬੁਰੇ ਦੀ ਉਗਾਹੀ ਦਿਹ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਉਪਰੰਦ ਅੰਨਾਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਕਯਾਫਾ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਖੜਾ ਸੇਕ-

ਦਾਸੀ। ਜੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਭੀ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ। ਉਹ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥੨੬॥ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਕ ਸੀ ਜਿਹ ਦਾ ਕੰਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ॥੨੭॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਫੇਰ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੱਟ ਕੁੱਕੜ ਨੇ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ॥

॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਯਾਫਾ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਹਾਕਮ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ। ਅਰ ਓਹ ਆਪ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਗਏ ਭਈ ਕਿਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਬਲਕ ਪਸਾਹ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸੱਕਣ॥੨੯॥ ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਆਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋ॥੩੦॥ ਉਨਾਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਇਹ ਬੁਰਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾ ਕਰਦੇ॥੩੧॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਇਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾ ਮੂਜਬ ਉਹਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰੋ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ॥੩੨॥ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਓਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਹੈ॥ ॥੩੩॥ ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਫੇਰ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਏਂ ਹੈਂ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਅਕੇ

ਹੋਰਨਾਂ ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀ ਹਾਂ। ਤੇਰੀ ਹੀ ਕੌਮ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਿਆ। ਤੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ॥ ੩੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨੌਕਰ ਲੜਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤਾਂ ਐਥੋਂ ਦੀ ਨਹੀਂ॥ ੩੭॥ ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਜਨਮ ਧਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ ਭਈ ਸਾਚਿਆਈ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿਆਂ। ਹਰੇਕ ਜੋ ਸਾਚਿਆਈ ਥੀਂ ਹੈ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸਾਚਿਆਈ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ॥ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਫੇਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਰੀਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਸਾਹ ਦੇ ਸਮੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੁਡਦਿਆਂ। ਸੋ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਛੁਡਦਿਆਂ॥ ੪੦॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਫੇਰ ਚੂਪਕੇ ਆਖਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਬਰੱਬਾਸ ਇੱਕ ਧਾੜਵੀ ਸੀ॥

੧੯ ਕਾਂਡ॥ ਸੋ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਗੁੰਦਕੇ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ ਅਰ ਉਹਨੂੰ ਬੈਂਗਣੀ

ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾ-
ਹ ਸਲਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚਪੇੜਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ॥੪॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਭਈ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ
ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਬੈਂਗਣੀ ਬਸਤ-
ਰ ਪਹਿਨੀ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ॥
੬॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਓਹ ਡੂੰਘੂ ਪਾਕੇ ਬੋਲੇ
ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਹ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਆ-
ਪੇ ਇਹ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੭॥
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਾ ਮੂਜਬ ਇਹ ਮਰਨ
ਜੋਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ॥੮॥ ਉਪਰੰ-
ਦ ਜਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਦ ਹੋਰ ਵੀ ਡਰ ਗਿਆ ॥੯॥ ਅਤੇ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਅੰ-
ਦਰ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈਂ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ॥੧੦॥
ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਇਹ
ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਾਂ ॥੧੧॥ ਯਿਸੂ ਨੇ
ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਵੱਸ ਨਾ ਚੱਲਦਾ

।ਇਸ ਕਾਰਨ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਉਹਦਾ ਵੱਧ ਪਾਪ ਹੈ॥੧੨॥ ਇਸ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਹਦੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਰੌਲ਼ ਪਾਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੇ ਤੂੰ ਇਹਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੈਸਰ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ। ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ॥੧੩॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪੱਥਰ ਦਾ ਚਬੂਤਰਾ ਪਰ ਇਬਰਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਗੱਬਥਾ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬਹਿ ਰਿਆ॥੧੪॥ ਇਹ ਪਸਾਹ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਵੇਖੋ ਔਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ॥੧੫॥ ਤਦ ਓਹ ਰੌਲ਼ਾ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਮਾਰ ਦਿਹ ਮਾਰ ਦਿਹ। ਉਹਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਹ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਆਂ। ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੈਸਰ ਬਿਨਾ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੧੬॥ ਜੋ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ॥ ॥੧੭॥ ਤਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪੇ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕੀ ਬਾਹਰ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਿਹੜੀ ਖੋਪਰੀ ਦੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਬਰਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਗਲਗਥਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ॥੧੮॥ ਉੱਥੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੋਰ ਦੋਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਇੱਕ ਐਧਰ ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਧਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚਾਲੇ॥੧੯॥

ਅਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਇੱਕ ਨਾਉਂ ਪੜੀਬੀ ਲਿਖਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਾਈ। ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ॥ ੨੦ ॥ ਤਦ ਉਸ ਨਾਉਂ ਪੜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਵਾਚਿਆ ਕ੍ਯੋਂਕੁ ਜੋ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਹਿਰੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਅਰ ਉਹ ਇਬਰਨੀ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਅਤੇ ਯੂਨਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਸੀ ॥ ੨੧ ॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਧਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਹੂਦੀ
ਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾ ਲਿਖ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਂ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿ-
ਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਲਿਖਿਆ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿ-
ਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਬਸਤਰ ਲੈਕੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇ ਕੀਤੇ
ਹਰੇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਕੁੜਤਾ ਬੀ ਲੈ ਲਿਆ। ਅਰ ਉਹ ਕੁੜਤਾ ਸੀਤੇ
ਬਿਨਾ ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਰਾ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ੨੪ ॥ ਇਸ ਲਈ ਉਨਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚੀਂ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ
ਇਹ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾੜਿਏ ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਗੁਟੇ ਪਾਇਏ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹ ਨੂੰ ਲੱਭੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇ-
ਆ ਭਈ ਇਹ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨਾਂ ਮੇਰੇ ਬਸਤਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚੀਂ ਵੰਡ ਲਏ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪੁਸ-
ਕ ਉੱਤੇ ਗੁਟੇ ਪਾਏ। ਸੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਇਹੋ ਕੀਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਮੁੱਢ ਉਹਦੀ
ਮਾਂ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਸੀ ਕਲੋਪਾਸ ਦੀ ਤੀਮੀ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਲੋਤੀ
ਆਂ ਸੀਆਂ ॥ ੨੬ ॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆ

ਰਕਰਦਾ ਸੀ ਕੋਲ ਖਲੋਤੇ ਵੇਖਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤੀਮਤ ਔਹ ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ੨੭॥ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਔਹ ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਮਾਂ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲਿਓਂ ਉਹ ਸਿੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ॥ ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ ਹੁਣ ਸਭੋ ਕੁਛ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਰੀਖ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਿਹਾਇਆ ਹਾਂ ॥ ੨੯॥ ਓਥੇ ਇੱਕ ਕੁੱਜਾ ਸਿਰਕੇ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਧਰਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਇੱਕ ਸਪੰਜ ਸਿਰਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ੂਫੇ ਦੀ ਛਿਟੀ ਪੁਰ ਬੰਨਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤਾਈਂ ਪੁਚਾਇਆ ॥ ੩੦॥ ਜੋ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸਿਰਕ ਲਿਆ ਤਾਂ ਆਖਿਆ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਸਿਰ ਨਿਵਾਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੱਤੇ ॥ ॥ ੩੧॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਭਈ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਓਹ ਉਤਾਰੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵਡਾ ਦਿਨ ਸੀ ॥ ੩੨॥ ਤਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਆਣਕੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਏ ਦੀਆਂ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ੩੩॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਾ ਤੋੜੀਆਂ ॥ ੩੪॥ ਪਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋ ਇੱਕ ਨੈ ਬਰਛੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਵੱਖੀ ਵਿੰਨੀ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਹੀ ਲਹੂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਿੱਕਲਿਆ ॥ ੩੫॥ ਅਰ ਜਿਹ ਨੈ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨੈ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੱਤ ਹੈ ਅਰ

ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ॥੩੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਹੋਈਆਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਡੀ ਤੋੜੀ ਨ ਜਾ-ਊਗੀ ॥੩੭॥ ਫੇਰ ਇਹ ਦੂਜੀ ਲਿਖਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਨੇ ਵਿੰਨਿਆ ਹੈ ਓਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨਗੇ ॥ ॥੩੮॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਰਿਮਥੈਆ ਦੇ ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਗੁੱਝਾ ਗੁੱਝਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਕੋਲ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਲੈ ਜਾਵਾਂ। ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਸੋ ਉਹ ਆਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਲੋਥ ਲੈ ਗਿਆ ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਬੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਪੰਜਾਹ ਕੁ ਸੇਰ ਗੰਧਰਸ ਅਤੇ ਊਦ ਰਲੇ ਹੋਏ ਲਿਆਇਆ ॥ ੪੦॥ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸੁਗੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲੇਟਿਆ ਜਿਹਾ ਕੁ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਫ-ਨਾਉਣ ਦਫਨਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤ ਸੀ ॥ ੪੧॥ ਅਰ ਉਸ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਇੱਕ ਬਾਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਬਰ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ॥ ੪੨॥ ਸੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਬਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ॥

੨੦ ਕਾਂਡ ॥ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਤੜਕੇ ਜਦੋਂ ਅਨੇਰਾ ਹੀ ਸੀ ਕਬਰ ਪੁਰ ਆਈ ਅਰ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਉੱਤੋਂ ਸਰਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿ-

ਆ॥੨॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਜੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆ
ਰਕਰਦਾ ਸੀ ਭੱਜੀ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ
ਸਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ॥੩॥ ਉਪਰੰਦ ਪਤਰਸ ਅਰ ਦੂਜਾ ਸਿੱਖ ਨਿੱਕ-
ਲੇ ਅਤੇ ਕਬਰ ਦੀ ਵਲ ਗਏ॥੪॥ ਅਰ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਕੱਠੇ ਭੱਜੇ ਪਰ ਦੂਆ ਸਿੱਖ ਪਤਰਸ ਨਾਲੋਂ
ਛੇਤੀ ਭੱਜਕੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਬਰ ਪੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈਨੇ-
ਉਂਕੇ ਜਾਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਡਿੱਠੇ ਪਰ ਉਹ ਅੰਦਰ ਨਾ ਗਿਆ॥੬॥ ਤਦ
ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਭੀ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬੱਧਾ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ਉਨਾਂ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਥਾਂ ਵੱਖਰਾ
ਪਿਆ ਹੈ॥੮॥ ਜੋ ਤਦ ਉਹ ਦੂਆ ਸਿੱਖ ਭੀ ਜੋ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅੰਦਰ ਗਿ-
ਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖਕੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ॥੯॥ ਕਿੰਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਅਜੇ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦਾ ਅਰਥ
ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਨੈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ॥੧੦॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਸਿੱਖ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗਏ॥ ॥੧੧॥ ਪਰ ਮਰਿਯਮ ਬਾਹਰ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਰੋਂਦੀ
ਖੜੀ ਰਹੀ। ਸੋ ਰੋਂਦੀ ਰੋਂਦੀ ਨੈ ਨੇਉਂਕੇ ਜਾਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ॥੧੨॥ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਦੋ ਦੂਤ ਚਿੱਟਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਿਰਹਾਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁਆਂਦੀ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋ

ਬਪਈਸੀ ਬੈਠੇਹਨ।।੧੩।। ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤੀਮਤ ਤੂੰ ਕਿੰਉ ਰੋਂਦੀ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਸਲਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ।।੧੪।। ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਨਾ ਜਿਆਤਾ ਭਈ ਇਹ ਯਿਸੂ ਹੈ।।੧੫।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਤੀਮਤ ਤੂੰ ਕਿੰਉ ਰੋਂਦੀ ਹੈਂ। ਕਿਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੀ ਹੈਂ। ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਜੋ ਇਹ ਬਾਗਵਨ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਭਈ ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ।।੧੬।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਮਰਿਯਮ। ਉਸ ਨੈ ਫਿਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੇ ਰੱਬੂਨੀ ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਗੁਰੂ।।੧੭।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੋਹ ਕਿੰਉ ਜੋ ਮੈਂ ਅਜੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖ ਭਈ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।।੧੮।। ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਆਈ ਅਤੇ ਸ਼ਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓਨਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹੇ।। ।।੧੯।। ਫੇਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜੋ ਹਫਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਓ ਸ਼ਿੱਖ ਸਨ ਅਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬੂਹੇ ਵੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਲੋਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮ।।੨੦।। ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਰ ਵੱਖੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ।

ਉਪਰੰਦ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਅਨੰਦ ਹੋਏ ॥੨੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਮ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਲਓ ॥੨੩॥ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫ ਕਰੋ ਓਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ ਉਨ ਦੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਹਨ ॥ ॥੨੪॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਥੁਮਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀਦੁਮੁਸ ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਸੋ ॥੨੫॥ ਤਦ ਹੋਰਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਸਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋਨਾਂ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨ ਵੇਖਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨ ਵਾੜਾਂ ਅਰ ਉਹਦੀ ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨ ਵਾੜਾਂ ਓਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੱਤ ਨ ਮੰਨਾਂਗਾ ॥

॥੨੬॥ ਅਰ ਅੱਠਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਸਨ ਅਤੇ ਥੁਮਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਬੂਹੀਂ ਵੱਜੀਂ ਹੋਈ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਲੋਕੇ ਬੋਲਿਆ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ॥੨੭॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਥੁਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਉਰੇ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਰੇ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ ਵਾੜ ਅਤੇ ਬੇਪਰਤੀਤਾ ਨ ਹੋ ਸੱਚੋਂ ਪਰਤੀਤਮਾਨ ਹੋਵੋ ॥੨੮॥ ਥੁਮਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ॥੨੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧੰਨ ਓਹ ਜਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ

ਤਾਂ ਬੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੋਰ ਬੀ ਬਾਹਲੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜੋ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ॥੩੧॥ ਪਰ ਏਹ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਉਹੋ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਥੋਂ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਪਾਤ ਹੋਵੋ॥

੨੧ਕਾਂਡ॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਤਿਬਿਰਿਯਾਸ ਦੇ ਦਰਿਆਉ ਪੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਉਂ ਵਿਖਾਲ੍ਹਿਆ॥ ੨॥ ਜੋ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਅਰ ਥੋਮਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀਦੁਮੁਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਨਥਨਏਲ ਜੋ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜ਼ਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਦੋ ਕੱਠੇ ਸਨ॥ ੩॥ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਬੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ। ਓਹ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਕੁਛ ਨਾ ਫੜਿਆ ॥੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਆ ਖਲੋਤਾ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਨਾ ਜਾਤਾ ਜੋ ਉਹ ਯਿਸੂ ਹੈ॥ ੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਛ ਖਾਣ ਨੂੰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ॥ ੬॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬੇੜੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਲ ਪਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭੂ। ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ

ਉਹਨੂੰ ਫੇਰ ਖਿੱਚ ਨਾ ਸੱਕੇ॥੭॥ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਤ
ਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ। ਜੋ ਜਾਂ ਸ਼ਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ
ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੰਗਾ ਸੀ ਉਹ ਨੇ ਉੱਤੇ ਦਾ ਲੀੜਾ ਲੱਕ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ
ਛਾਲ ਮਾਰੀ॥੮॥ ਪਰ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਜਾਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚੇ ਆਏ ਕਿਉਂਕਿ
ਓਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਦੋ ਕੁ ਸੌ ਹੱਥ ਦੀ ਵਿੱਥ ਪੁਰ ਸੀ॥੯॥ ਉਪਰੰਦਜਾਂ ਓਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪੁ
ਰਉੱਤਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕੋਇਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਧਰੀ ਹੋਈ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ
ਰੋਟੀ ਵੇਖੀ॥੧੦॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਨਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆਓ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੁ
ਸਾਂ ਹੁਣ ਫੜੀਆਂ ਹਨ॥੧੧॥ ਸ਼ਿਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਉਸ ਜਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਪੁਰ ਖੈਂ-
ਚਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਤਿਰੇਪਨ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ
ਅਤੇ ਐਨੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਬੀ ਉਹ ਜਾਲ ਨਾ ਟੁੱਟਿਆ॥੧੨॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਆਓ ਭੋਜਨ ਛੱਕੋ। ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਤੂੰ ਕੌ
ਣ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਭਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ॥੧੩॥ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਲੈਕੇ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਬੀ॥੧੪॥ ਇਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ
ਉੱਠਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਣ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੧੫॥ ਜੋ ਜਾਂ ਓਹ ਖਾ ਹਟੇ ਤਾਂ ਯਿਸੂ
ਨੇ ਸ਼ਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸ਼ਮਊਨ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ

ਕਰਦਾਹੈਂ।ਓਨਓਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਓਨਓਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਲੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰ॥੧੬॥ ਓਸ ਨੇ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਓਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸ਼ਮਊਨ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਓਨਓਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਓਸ ਨੇ ਓਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰ॥੧੭॥ ਓਸ ਨੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਓਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸ਼ਮਊਨ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਪਤਰਸ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਓਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਓਹ ਨੂੰ ਆਖਿ ਓਸ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੈਂ। ਤੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਓਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ॥੧੮॥ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂ ਤੂੰ ਜੁਆਨ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਜੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਬੁੱਢਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੰਮੇ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੇਰਾ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਜੀ ਨਾ ਕਰੇ ਓਥੇ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਊ॥੧੯॥ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀ ਭਈ ਪਤਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ। ਅਰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੦॥ ਪਤਰਸ ਨੇ ਫਿਰਕੇ ਓਸ ਜਿੱਥੇ ਨੂੰ ਮਗਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਢਾਸਣਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਫੜ-

ਵਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੨੧॥ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਪਤਰਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੀ ਹੋਊ ॥੨੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੀਕੁ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਕੀ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੩॥ ਉਪਰੰਦ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਤ ਖਿੰਡ ਗਈ ਭਈ ਉਹ ਸਿੱਖ ਨਾ ਮਰੂ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਨਾ ਮਰੂ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੀਕੁ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਕੀ॥ ॥੨੪॥ ਇਹ ਉਹੋ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹਦੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੈ॥ ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੀਤੇ। ਜੇ ਓਹ ਸੱਭੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਰੀਥ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਓਹ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਬੀ ਨਾ ਸਮਾਉਂਦੇ॥